

ÅBO TIDNING.

Annonspris:

Annons för texten beräknas med 26 penni per rad eller motsvarande utrymme och efter texten med 20 penni.
Dödsfallsannonser från 3 till 8 mark.
Annons för födde, förlöfvade och vigde 1:50 ingen annons införes under 60 penni.
För svaromottagning af annonser i annonskontoret erlägges utom annonspriset 20 penni.
För ykossannonser, alla dagar under året 25 mk. per rad eller dess utrymme.
Premumerations-, utdelnings- och annonskontor,
Rycka kyrkogatan Nr 14.
Telefon Nr 84.

Prenumerationspris:

	Åbo	Öfriga postkontor	Öfriga postkontor
helt år	Fr. 12:--	15: 66	16: 28
1/2 år	9: 50	—	—
1/4 år	6: 50	8: 41	8: 70
1/2 år	8: 50	—	—
månad	1: 25	1: 57	1: 64

Hembärningsavgiften i Åbo 25 penni per månad.

Lövenummer 10 penni.

Utdelningen sker på morgonen hvarje dag.

Redaktörer: Gustaf Cygnæus, John Redberg (red.sekret., träffas 4-7 e. m.), Axel Nyblom, John Söderholm.
Redaktionsbyrå: Brahegatan 8. Telefon Nr 74.

Nr 269

Tisdagen den 8 December

1901

TERMOMETER-OBSERVATIONER.
Åbo, 3 dec. kl. 2 om natten - 2

ÅBO TIDNING

rade månadsprenumeranter rinras om prenumerationsens förnyande och är priset per månad inclusive hembärningsavgiften

1 mark 50 p.i.

A Kristliga Föreningens af unga män lokal,

Köpmanngatan 2,
inledes i afton kl. 1/8 svenskt bibelsamtal öfver Hebr. 11: 1 f. af lektor Ahlman och i morgon frukt kl. 8 e. m. öfver Lk. 22: 32 af hr Vuorinen.

Kristliga fören. af unga kvinnor,
Humlegårdsgatan 7 B.

I dag, tisdag, kl. 7 e. m. arbetsmöte.
Onsdag kl. 7 e. m. sångöfning.

Kurser.

Finlands Bank, den 13 nov.

	Förköpskurs	Inköpskurs
St Petersburg	a/v 267: 50	266: 60
London	a/v 25: 35	25: 18
Paris	a/v 100: 90	100: --
Antwerpen	a/v 100: 80	99: 80
Hamburg	a/v 124: --	123: 40
Lübeck	a/v 124: --	123: 40
Berlin	a/v 124: --	123: 40
Frankfurt a/M.	a/v 124: --	123: 40
Amsterdam	a/v 209: 50	208: 70
Stockholm	a/v 139: 80	138: 50
Helsingfors	a/v 139: 80	138: 40
Kjöbenhavn	a/v 139: 80	138: 40

Stockholm, den 26 nov.

London 1 £ = Kronor a/v 18: 16.
Hamburg 100 Mmk = Kr. a/v 88: 95.
Paris 100 Frs = Kr. a/v 72: 20.
Amsterdam 100 Guld = Kr. a/v 150: 25.

Anmälda resande.

Den 2 dec.

Hôtel Phoenix: ingenjör Larssen fr. Norge, fröken Airakainen fr. Hfors, ingenjör Sundberg fr. Stockholm, handl. Mezell fr. Köpenhamn, artisten Zinch fr. Borgia.

Järnvägshotellet: kyrkoherden Wartainen fr. Sagu, student Kallio fr. Kankaanpää, trävaruhandl. Riihijärvi fr. Suolatti, urmakaren Malm fr. Tfors.

Nytkerhetsvårdshuset: prosten Creutleff fr. Pemar, handl. Lindblom fr. Nagu samt Laine, Aho och Hilberg fr. Salo, hr Fredriksson m. fru fr. Toijala och Jalava fr. Säkylä.

Hôtel Lempi: pastor Lönnmark fr. Wahto, kontorist Engblom fr. Mellila, handl. Grönberg fr. Bjärnä och Rantanen fr. Ypäjä, hr Johansson fr. Pargas och Suominen fr. Forssa.

Tandläkare.

Allan Bahne, Eriksg. 5. 11-1 och 5-6

Tandläkare.

Hj. Avellan, Köpmanng. 1. 10-12, 5-6.

Sjukgymnast.

S. A. Widfond, Brahegatan 7.
Ann. tid 9-10 f. m. 5-6 e. m. 5117

Lifränteanstalten i Åbo.

Eriksgatan 13, onsdag och lördag kl 4-6

Åbo Aktie Asfaltfabrik

utgör alla slags Asfalt- & Cementarbeten.

Lampor, Glas & Porlän

köpas bäst och billigast hos 3069 Victor Rydman, Slottgatan 1.

Barnvagnar

hos Victor Rydman, Slottgatan 1. 3070

Bokföreläsare

E. Henr. Liljola meddelar kurser i bokföring och kallgräv; emottager bokf. arbeten. L. Taysatz, 4, (ing. fr. gatan).

Översättningar från och till ryska samt lektioner.

Aina Franck, edev. translator, R. kyrkog. 26.

Boktryckeri.

Åbo Tidnings tryckeri, Rycka kyrkogatan 14

FINSKA ADVOKATBYRÅN I ÅBO,

inneh. v. d. ing. Kuno Alfthan. - Slottg. 8, (1/2-1, 4-7).

Född:

En son
Åbo den 2 december 1901.
Inga och Rudolf Lundewall.

Döde.

A. U. och Hbl.



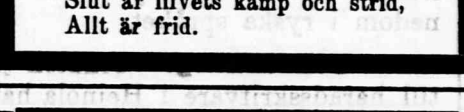
Tillkännagives att min innerligt älskade maka

KRISTINA JOSEFINA WALLÉN

efter en svår sjukdom stilla och fridfullt afsmåde måndagen den 2 december 1901, kl. 3 f. m. i sitt 53:de lefnadsår, bittert sörjd och saknad af mig, en son, två döttrar, en broder och en svärson samt anförvänder och vänner.

Jean Wallén.

Slut är lifvets kamp och strid, Allt är frid.



Tillkännagives att

Herren i sin outgrundliga visdom härifrån bortkallat min make

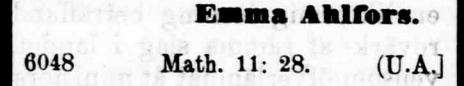
Orgelisten i Reso socken och ordföranden för kommunalstyrelsen

Amandus Ahlfors

född 17/5 1844 i Siikais, död efter en långvarig svår sjukdom 27/11 1901 i Reso. Den allidne sörjes bittert, förutom af allägnare anhöriga och en vidsträckt umgängeskrets, af under-tecknad änka, en son samt af Reso kommun.

Emma Ahlfors.

6048 Math. 11: 28. (U.A.)



Vår lilla älskling

Holger Alarik

född 19/1/01, död 19/1/01.

Saimi o. Uno Bergström.

Det, som till himmelen hör, himmelns fördrar igen. 6042

Suom. Maaseutueteatteri

Keskiviikkona Jouluk. 4 p:nä

JAAKKO ILKKA ja KLAUS FLEMING

Historiallinen näytelmä 9:ssä kuvaelmassa. Kirj. K. Leino.

Edellinen osa:

Jaakko Ilkka, 5:ssä kuvaelmassa.

Tuoristaina Joulukuun 5 päivänä

Jälkimäinen osa:

Klaus Fleming, 4:ssä kuvaelmassa.

HUOM! Aikaa klo 1/8 Loppuu 11/4. Seuraava näytelmä lauuantaina. 6052 (U.A.2,20)

I dag kl 1/2 8 e. m. i Brandkårshuset

Promenad-Konsert

med benäget biträde af amatörer och medlemmar af Åbo bataljons musikkår.

Entré 1 mk, skolungdom 50 p. 6088 Musikaliska Sällskapet.

G. A. Zimmermann i Åbo, rekommenderar sitt välkända arbete hos en och hvar. Telefon 5 96.
Kontorsbokfabrik och Limningsanstalt, 5660 OBS! Äldsta bokbinderi på orten. - Trädgårdsgatan 11. -

Vicehäradshöfding
Herman Fagerlund,
Sakförelse.
Adr. Eriksgatan 31. Telefon 8 51. Mottagningstid 1/2 9-12, 4-6.

Jul-Utställning

i G. Cavéns Bokhandel i Salo.

PIPER-HEIDSIECK Champagne

rekommenderas såsom Nr 1. Finnes i alla första klassens restauranter

OSCAR KISTNER, Generalagent. Stockholm.

Hotel Linnea

i dag åttan från kl. 1/2 8-11 samt framdeles alla aftnar

KONSERT

af Wiener Damorkestern „HELLY“.

Kom i håg Föreställningen

i afton kl. 8 i Solennitetssalen af

The American Biokosmograph.

Barnhemmets bazar

onsdagen den 4:de december uti K. F. U. K:s lokal, Humlegårdsgatan 7, begynner kl. 11 f. m. och försäljes förkläden, kamkoffor, bord- och brickdukar, sängtäcken, strumpor, vedbäraren, starka billiga, jemte andra trefliga arbeten.

Om någon godhetsfull vill lemna bidrag till verksamheten, tages med tacksamhet emot af Fröken Anni Liljefors Skolbok-handeln. 5987

Sammanträden.

„Hemmet.“

Bestyrelsen sammanträder i „Hemmet“ i dag kl. 2 e. m. 6039

Stadsfullmäktige i Åbo

sammanträda onsdagen den 4 december 1901 kl. 6 e. m. i stads huset. 5993

Diverse.

Pensioner

ur Finska skolstatens pensionskassa utbetalas i kassans lokal (Svenska lyceets hus) tisdagen den 3 december kl. 10-11 f. m. samt därefter samma tid alla hälgfria onsdagar under december månad. Närmare meddela 6033

Räntor

Å lån från sjömanshuskassan i denna stad äfvensom från skepparesocieteten pensioner och understöds-kassa uppbäras under innevarande december månad af sjömanshuskontoret af 6041

Th. W. Bergman.

Föreningen för välgörenhetsens ordnande.

Byrå Handtverkarergatan 1 hålles öppen alla sökdagar från 11 f. m. till 2 e. m. atom måndagar.

Åbo, den 3 dec. 1901.

Ett uttalande af guvernören öfver Åbo län.

Vår lagstiftning har i många fall icke hunnit följa med förhållandenas raska utveckling på det ekonomiska området i vårt land. Därför har lagberedningen icke saknat ämnen för sitt arbete och därför vänta ännu många betydelsefulla lagförslag på sista behandlingen eller stadfästandet. Så förhåller sig äfven med förslaget till förordning angående tilländningsbildande till sjelfständiga lägenheter. Och då nu ett uttalande af guvernören öfver Åbo och Björneborgs län rörande denna sak föreligger, skola vi här återgifva detta intressanta och sakliga yttrande.

Guvernören utläter sig, som följer:

Sedan Eders Kejseliga Majestäts Senat för Finland af förekommen anledning uppdragit åt lagberedningen att taga i öfvervägande hvilka åtgärder i lagstiftningsväg kunde vidtagas för afhjälpan af nu rådande abnorma förhållanden beträffande redan förefintliga tilländningar samt för att för framtiden förbygga likartade missförhållanden och lagberedningen till följd deraf utarbetat förslag till förordning angående tilländningar af vissa slag bildande till sjelfständiga lägenheter jämte därtill hörande motiv, hvilket författningsförslag med omfördämda motiv sedermera insändts till Kejseliga Senaten, har mig uti skrifvelse från kammar-expeditionen i Kejseliga Senaten för den 17 december sistlidna år n:o 887 anbefalts, att inkomma med underdånigt yttrande i anledning af ifrågakommande författningsförslag, hvilket jämte motiven därtill blifvit till tryck befordrade och i två exemplar voro skrifvelsen bilagda; och får till fullgörande häraf, sedan jag numera tagit kännedom om meranämnda författningsförslag, om derdånigt jag framhålla:

Såsom känt är har stor osäkerhet varit rådande huru genom sjöfällning vunnna tilländningar borde betraktas ej mindre i rättsligt hänseende, än vidkommande innehafvarens skyldighet att för dem delta i allmänna besvär, i hvilka afseenden dessa tilländningar i skilda trakter intagit en helt olika ställning, beroende på om de varit ansedda för fastigheter eller betraktats såsom lösegenom. Ätminstone har förhållandet varit sådant i detta län. Några af dessa tilländningar, som under tidernas lopp uppstått, hafva väl i vissa orter i länet förenats med lägenheter, hvilka det torrliga vattenområdet tilltyd eller till hvilka strandlinier detsamma gränsat samt förblifvit oskiljaktiga delar af lägenheterna, men i andra orter däremot hafva dessa tilländningar öfvergått till utom stående och till och med icke jordägande personer samt betraktats såsom lösegenom, hvilka utan iakttagande af vid fastighetsförsäljning föreskrifna bindande former förtryts man och man emellan, och är det med afseendet alt här, som en lagstiftningsåtgärd, reglerande dessa förhållanden, måste hälsas med tillfredsställelse.

Lagberedningen har, såsom naturligt är, lämnat utan beaktande förberörda slag af tilländningar, hvilka ingått i de lägenheters egokomplex, som de rätteligen tilltyda, och förblifvit med dem oskiljaktigt förenade samt uppgjort sitt författningsförslag med hänsyn till sådana fristående tilländningar, som uppstått af en med behörigt tillstånd yrkstäld sänkning af vattendrag, men icke förenats med den eller de lägenheter, hvartill vattendraget hört, och vidare de tilländningar, som blifvit fristående sålunda, att de utaf innehafvarene af respektive lägenheter genom öfverlättelse fränhånda dem eller också där en vunnun tilländning tillagts den lä-

genhet, som icke haft del i det sänkta vattendraget och sålunda icke häller i den tilländningsmark, som genom sjöfällningen vunnits. Men äfven i det fall att en genom sjöfällning vunnun tilländning fördelats utslutande emellan delegare i vattendraget, kan det uppstå ett slags fristående tilländning eller ätminstone därmed likartad, om nämligen innehafvaren af någon eller några af dessa lägenheter, hvilka det sänkta vattendraget tilltyder, ensam eller till större delen bekostat fällningsföretaget och i förhållande till det af honom nedlagda arbetet fått andel i tilländningen, utöfver hvad hans egande lägenhet eljes bort tillkomma.

Också 1868 års förordning, angående vattenledningar och vattenverk, förutsätter, att icke alla delegare i ett vattendrag nödvändigtvis böra vara med om fällningsföretaget, endast egarene af mera än hälften i vattendraget äro därtill beredvilliga, och böra de, som undandragit, sig deltagit i arbetet efter det detsamma slutförts, emot lösen afstå sina genom sjöfällningen uppkomna tilländningar. Nästberörda tilländningsandelar, hvilka kunna uppgå till in emot hälften af hela tilländningen och sålunda utgöra ett rätt betydande område, måste väl äfven betraktas såsom fristående och vid sådant förhållande § 1 i förslaget ega sin tillämpning äfven i dem, ehuru lagberedningen icke synes hafva förutsett något sådant.

Vidkommande det processuella förfarandet vid undersökning om tilländningsbildande till sjelfständig lägenhet, hvarom afhandlades i 4:de och efterföljande §§ af förslaget, har jag icke något väsentligt att påminna. Dock synes mig att präklursivtermen af sex månader efter kungörelsens utfärdande för anmälan af jäf är onödigtvis långt utsträckt, särskildt med afseende å den skyndsamma behandling af dylika ansökningar, förslaget eljes förutsätter. Enligt min underdåniga åsikt kan en tid af tre månader eller nittio dagar, såsom finnes stadgadt i 7 § 2 kap. Utsökningelagen, då ansökning, som äfven kan gälla fastighetsförsäljning, skall delgivas svarande part genom kungörelse i Allmänna tidningarne, äfven i förevarande fall vara till fylles. Det kan antagas för säkert, att den som tror sig hafva anledning till anmälan af jäf, icke skall försumma att göra det inom den kortare tidsbestämningen och möjlig rättsförslut kan lika litet förbyggnas genom den längre tid saken ligger, häst kungörelsen efter det den utfärdats och varit föreskrifna tre gånger införd i Allmänna tidningarne samt afkunnats i respektiva kyrkor sedermera icke vidare upprepas. Dessutom kan det förutsättas, att endast personer å orten bosatte ega anledning att anmäla slikt jäf, och i så fall samt med nutida goda kommunikationer, äfven om en saken vore utrikes faren, bör antyda kortare tid vara fullt tillräcklig.

Föreskriften i § 13 att äfven beslut, hvarigenom en ansökning i förevarande afseende afböjes, bör efter anslag utgifvas har föga praktisk betydelse, när någon kontroll öfver tidigare ansökningar, om sådana i mängd förekomma, i någon händelse icke kan utöfas och kännedom af huruvida besvär öfver beslut anförts kan vinnas, först sedan öfver besvären, som väl icke torde afgöras utan kommunikering, infordrats guvernörens yttrande.

Ut i § 14 stadgas, att för kungörelse, beslut och utslag, som enligt förordningen utfärdas, icke finge beräknas lösen - detta såsom i motiven antydes för att vederbörande tilländningsinnehafvare måtte i görlig mån begagna sig af den dem anvisade utvägen att få förhållandena beträffande deras tilländningar, såvidt desamma äro abnorma, behörigen ordnade. Kan så vara och därom är icke något att säga, men otvivelaktigt är, att vida värsammare medel för vinnande af det afsedda ändamålet är behöfvt, och det är också däri regeringen, enligt min underdåniga åsikt, bör ingripa. Så länge en stor del af dessa tilländningar äro befrjade från allmänna utlagor och besvär samt förblifva det tills de öfvergå till sjelfständiga lägenheter, finnes föga

Angbåtslägenheter.

Angf. BORE I

afgår från Köpenhamn till Åbo omkring den 7 december med tilläggs last till billig frakt. 6008 Ombud i Köpenhamn

Angf. CAPELLA

afgår från Köpenhamn till Åbo omkring den 7 december med tilläggs last till billig frakt. 6008 Ombud i Köpenhamn

Angaren ÅLAND,

kapten P. O. Isaksson, afgår onsdagen den 4 december kl. 9 f. m. till Mariehamn, såvida inbuder icke möter och tillräckligt last samt passagerare dagar förut till tisdag middag blifvit anmälda. Anlöpnande vanliga mellanliggande bryggor. Närmare meddela 5992

Till Dalsbruk,

afgår Angaren KIMITO

torisdagen den 5 december kl. 8 f. m., retur påföljande dag från Dalsbruk kl. 7 f. m. anlöpnande mellanliggande bryggor. Närmare meddela 6045

Ang. STELLAS

turer för året hafva upphört. 6050

genhet, som icke haft del i det sänkta vattendraget och sålunda icke häller i den tilländningsmark, som genom sjöfällningen vunnits. Men äfven i det fall att en genom sjöfällning vunnun tilländning fördelats utslutande emellan delegare i vattendraget, kan det uppstå ett slags fristående tilländning eller ätminstone därmed likartad, om nämligen innehafvaren af någon eller några af dessa lägenheter, hvilka det sänkta vattendraget tilltyder, ensam eller till större delen bekostat fällningsföretaget och i förhållande till det af honom nedlagda arbetet fått andel i tilländningen, utöfver hvad hans egande lägenhet eljes bort tillkomma.

Också 1868 års förordning, angående vattenledningar och vattenverk, förutsätter, att icke alla delegare i ett vattendrag nödvändigtvis böra vara med om fällningsföretaget, endast egarene af mera än hälften i vattendraget äro därtill beredvilliga, och böra de, som undandragit, sig deltagit i arbetet efter det detsamma slutförts, emot lösen afstå sina genom sjöfällningen uppkomna tilländningar. Nästberörda tilländningsandelar, hvilka kunna uppgå till in emot hälften af hela tilländningen och sålunda utgöra ett rätt betydande område, måste väl äfven betraktas såsom fristående och vid sådant förhållande § 1 i förslaget ega sin tillämpning äfven i dem, ehuru lagberedningen icke synes hafva förutsett något sådant.

Vidkommande det processuella förfarandet vid undersökning om tilländningsbildande till sjelfständig lägenhet, hvarom afhandlades i 4:de och efterföljande §§ af förslaget, har jag icke något väsentligt att påminna. Dock synes mig att präklursivtermen af sex månader efter kungörelsens utfärdande för anmälan af jäf är onödigtvis långt utsträckt, särskildt med afseende å den skyndsamma behandling af dylika ansökningar, förslaget eljes förutsätter. Enligt min underdåniga åsikt kan en tid af tre månader eller nittio dagar, såsom finnes stadgadt i 7 § 2 kap. Utsökningelagen, då ansökning, som äfven kan gälla fastighetsförsäljning, skall delgivas svarande part genom kungörelse i Allmänna tidningarne, äfven i förevarande fall vara till fylles. Det kan antagas för säkert, att den som tror sig hafva anledning till anmälan af jäf, icke skall försumma att göra det inom den kortare tidsbestämningen och möjlig rättsförslut kan lika litet förbyggnas genom den längre tid saken ligger, häst kungörelsen efter det den utfärdats och varit föreskrifna tre gånger införd i Allmänna tidningarne samt afkunnats i respektiva kyrkor sedermera icke vidare upprepas. Dessutom kan det förutsättas, att endast personer å orten bosatte ega anledning att anmäla slikt jäf, och i så fall samt med nutida goda kommunikationer, äfven om en saken vore utrikes faren, bör antyda kortare tid vara fullt tillräcklig.

Föreskriften i § 13 att äfven beslut, hvarigenom en ansökning i förevarande afseende afböjes, bör efter anslag utgifvas har föga praktisk betydelse, när någon kontroll öfver tidigare ansökningar, om sådana i mängd förekomma, i någon händelse icke kan utöfas och kännedom af huruvida besvär öfver beslut anförts kan vinnas, först sedan öfver besvären, som väl icke torde afgöras utan kommunikering, infordrats guvernörens yttrande.

Ut i § 14 stadgas, att för kungörelse, beslut och utslag, som enligt förordningen utfärdas, icke finge beräknas lösen - detta såsom i motiven antydes för att vederbörande tilländningsinnehafvare måtte i görlig mån begagna sig af den dem anvisade utvägen att få förhållandena beträffande deras tilländningar, såvidt desamma äro abnorma, behörigen ordnade. Kan så vara och därom är icke något att säga, men otvivelaktigt är, att vida värsammare medel för vinnande af det afsedda ändamålet är behöfvt, och det är också däri regeringen, enligt min underdåniga åsikt, bör ingripa. Så länge en stor del af dessa tilländningar äro befrjade från allmänna utlagor och besvär samt förblifva det tills de öfvergå till sjelfständiga lägenheter, finnes föga

utsikt att vederbörande hafva uttäckning vid att ansöka därom. Det synes mig därför vara af vikt, att ätmin

lifräkningen. Det vore väl därför skäl att ånyo taga under öfvervägande, huruvida ej äfven för gossar kunde i fortsättningskolornas program inpassas några sådana i praktisk riktning gäende sysselsättningar såsom inkom för denna kurs afpassad trä- och metallslöjd och ritning o. s. v., som för gossarnes utveckling motsvarar hvad t. ex. skolköket erbjuder för flickorna. På tal om sistnämnda välbeföriga inrättning tillåter jag mig slutligen uttrycka den förhoppning, att den liberalitet och omsorg, staden i öfrigt ådagalagt mot sina folkskoleanstalter, mycket snart skall sträcka sig äfven till anskaffandet af en rymligare och lämpligare lokal för skolköket.

Åbo, den 9 november 1901.
G. Lönnbeck.

Reglementslenig löneförhöjning beviljades åt lärarinnan *Anna Schumann* för 20 års tjänst och *Augusta Wigren* för 5 års tjänst, för båda från den 1 februari 1902.

Åt lärarinnan *Amanda Kilpinen*, som åt vikarie, som under hennes sjuklighet omhändertagit hennes tjänst, erlagt 27 mark, utanordnades ur direktionsens dispositionsmedel två tredjedelar af summan.

Åt sångläraren *G. E. Kylén*, som under terminen åt sina vikarier utbetalat 572 mark 45 penni, beviljades ur direktionsens dispositionsmedel två tredjedelar af beloppet. Hans vikarier hafva under senare delen af terminen varit orgelisten *A. F. Fredriksson* och hr *Job. Åyres*.

Folkskolornas afslutning af arbetet för denna termin bestämdes till den 17 dec. kl. 12 på dagen samt julfesterna att försäggas den 18 och 20 december. Af "Julhälsningen" skulle uppköpas till utdelning bland eleverna på realklasser 285 svenska och 945 finska eller inalles 1,230 exemplar till ett pris af 230 mark 60 p.

Folkskolan hade till och med den 8 november disponerat sin gamla gymnastiklokal, hvarrefter gymnastikundervisningen förlagts till Brandkärsmanegen från den 19 november. Den sistnämnda hade för ändamålet blifvit reparerad.

Nyinjättade folkskolan på Runsala hade för sitt arbete den 11 november af folkskoleinspektorn invigts, hvarvid inskrifvits 15 elever i den egentliga folkskolan och 12 i förskolan. Som lärarinna fungerar fröken *Aina Emilia Andersson*.

— **Stadens tjänstemän.** Notarieämbetet vid drätselkammaren under nästkommande år har inom anslagstidens utgång ansökt endast af tjänstens nuvarande innehafvare, vicehäradshöfding *Henrik Hartman*.

— **I härvarande warantman-gaen** har rörelsen under november månad varit följande:

Insatt gods . . .	454,726 kg
Uttaget gods . . .	99,297 "
Summa	554,023 kg

— **Stadens trafikkomster.** Under sistförflutna november månad utgjorde inkomsterna vid hamnkotoret 12,118 mk 56 p. och vid vägkotoret 11,856 mk 75 p.

Stadens hamnar hafva under samma månad varit besökta af 342 större och mindre ångare och segelfartyg.

— **En sorglig olyckshändelse** inträffade i går mellan kl. 3 och 4 e. m. vid Vastmäki eller Skansbacken, hvarst sprängning af sten för den blifvande museibyggnaden pågår. Ett större stenblock hade redan blifvit löskiladt ur bärget och en af arbetare, muraren *Johan Fridolf Laakso*, skulle just gå upp för att vädra ned det, då blocket som redan blifvit flyttadt från sin ursprungliga plats, själfmätt satte sig i rörelse och drog med sig *Laakso* i fallet, hvarvid hans huvud kom under blocket och krossades, så att hjärnan rann ut. Mannen afled naturligtvis ögonblickligen. Han efterlämnar hustru och fyra minderåriga barn.

— **Bazar.** Till förmån för Mimmi Lindvall's barnhem öppnas i morgon onsdag en bazar i K. F. U. K:s lokal, Humlegårdsgatan 7. Bazaren börjar kl. 11 f. m. och försäljars där förkläden, kamkottor, bord- och brickdukar, vedbärare m. fl. vackra nyttiga arbeten. Bidrag därtill kunna äfven lämnas i *Anni Liljefors'* skolkokhandel.

Vi anbefalla bazaren på det varmaste i allmänhetens hägkomst. Ändamålet är behjärtansvärdt och godt. En skärf ofrad här bringar välsignelse i dubbel måtto.

— **Stadsbiblioteket** och den därmed förenade läsesalen hafva under november månad varit besökta af 431 personer; 553 boklån hafva utgifvits och 462 blifvit återställda. År 1900 i november besöktes biblioteket af 365 personer, 421 boklån utgötes och 421 återställdes.

— **Skarlakansfebern.** Ett fall af skarlakansfeber har anmäts hos *Heikel*, bosatt i lägenheten n:o 40 i Vätti hemmars mark.

— **Fastighetsauktion.** Jämlikt magistratsens förordnande kommer halva gården och tomten n:o 1 i 12 kv. och 8 stån af Åbo stad att inför magistratens försäljas onsdagen d. 12 februari 1902.

— **Uppsagd näringsrätt.** Finska Strå & Filthattfabriks-aktiebolaget har anmält, att bolaget upphört med dess i Åbo etablerade filial affär.

— **Anmälan om näring.** Fröken *Olga Lundell*, modeaffär; agent-hustrun *Hilda Josefina Grönroos*, handel i förening med kommissionsaffär.

— **Godkänd ritning.** Magistraten har godkänt ritning till ett böningshus af trä att uppföras å gårdsegaren *J. G. Andell* tillhöriga tomt n:o 2 i 6 kv. och 4 stån.

— **Den 3 december** fylla prosten *Benjt Ivar Stenius* 68 år och senator *Ossian Bergbom* 56 år.

— **Höstisens offer.** Advents-sändningen omkom en person, som med spårskötning passerade fjärden mellan *Peksala gård* och *Kirjakkala bruk* och därvid råkade komma i en öppning, täkt af endast natturisen is. Genast nödroppen förnimmis, hastade inspektoren och elovkären från *Peksala jordbrukskola* den nödstälde till hjälp, men tyvärr hade den förolyckade redan duktat under. Äfven blefvo dragningarnas resultatlösa, ehuru sådana företogs på platsen i flere timmars tid. Mannen, som antages vara en arbetare från *Wartsala* sig och fader för en barnskara om 10—12 stycken, skulle utan tvivel kunna räddas i fall tvännet icke kunde fås att gå rundt. Man nödgades sedan på söndagen anlita dykare för att få kettningen loss. "Hanhi" utgick i går morse till *Mariehamn*.

— **Angaren Stella**, som i dag skulle göra en tur till *Mariehamn*, inbiberade densamma i birst på tillräcklig last samt gick i går i vinterkvarter vid skeppsvarvet.

— **Angare i vinterkvarter i Åbo.** Invid Östra eplanaden: *Salo* och *Ahkerä*; vid kajen emellan sockerbruket och *W. m. Crichtons* verkstad: *Carl von Linné*, *Fredrik Wilhelm* och *Sven Dufva*; vid *W. m. Crichtons* verkstad: *Kivimaa*, *Kuusisto*, *Skjårgården* och *Pargua*;

— **Offer för höststormen.** Fyrvaktaren *Gustaf Gustafsson* vid *Jungfrusunds* ledfyrt omkom under segling i stormen senaste tisdags kväll, medan han var ute i tjänsteangelägenheter. Man hade under stormen hört nödropp från sjön, men kunde ingenting göra därvid, och senare träffades *Gustafsson* lik, klädd endast i underkläderna liggande i båten. Antagligen hade olyckshändelsen tillgätt sålunda, att G:s båt kantrat i det hårda vädret och han kommit i vattnet, där han afledt sig, för att operera triare, samt att han sedan fått båten på rätt köl, men frusit ihjäl, lätt klädd som han var.

Gustafsson var omkring 40 år gammal och efterlämnar hustru jämte fyra barn.

— **Angaren Pehr Brahe**, som i söndags kl. 1 e. m. inkom till *Kanalbanken*, medförde från *Lybeck* 37 passagerare och full stycke godsast. Af passagerarna landsteg de flesta i *Hangö*, hit medföljde endast ett 10-tal, bland dem *Angaren* *Finlands* besättning.

— **Angaren** hade under sin senaste färd härifrån till *Lybeck* varit utsatt för ett svårt väder. Vid passerandet af *Dageröd* d. 17 nov. begynte en nordväst storm blåsa upp samtidigt med att hög dyning från sydväst var rådande, hvilken åtsadkom en svår korsjö. Stormen fortfor sedan under d. 18 och 19, men hade efter det fartyget passerat *Arcona*, förändrat riktning till sydväst. I följd af den rådande stormen riskerade befallhavaren icke att d. 19 på aftonen ingå till *Lybeck* utan höll sjön och red ut nattens storm i *Lybecker* bugten. Vid framkosten till *Lybeck* d. 20 nov. erfors, att därstädes allmänt utspredts ett rykte, att *Pehr Brahe* förolyckats.

— **Beviljad arrendeansökning.** Senaten har bifallit bofrättsauktulanten *Vainö Kivis* ansökning att å arrendera *Käänölä* militieboställe i *Hvittis* socken.

— **Folkmängdsförhållandena.** Vid årets mantalsräkning utgjorde folkmängden uti *Ikalis* härad 23,435 män och 23,123 kvinnor.

— **Öfverlått arrende.** Landt-hushållaren *Alfred Ruskan* har medels köpeaffhandling af den 20 sistlidne november af arrendatorn *Gustaf Laurén* tillhandlat sig återstående besittningsrätten till egolotten n:r 4 i *Ylliontinen* hemman i *Raunistula* och har drätselkammaren godkänt nämnda öfverlåttelse.

— **Stadens egolotter.** Inför drätselkammaren förstades den 25 sisl. nov. för tredje gången under innevarande höst auktion i egolotterna nris 15 och 16 utom stadens linjer och gjordes därvid följande anbud: för egolotten ur 15 23,50 hl. spannmål af torparensen *Aug. Tuominen* och för egolotten ur 16 30,50 hl. spannmål af bonden *Vilh. Jaakkola*. Då sannolikt vore, att högre anbud för ifrågakvarande egolotter icke komma att göras, har drätselkammaren beslutit hos stadsfullmäktige tillstyrka anbudens godkännande.

— **Godtgörelse för gatunderhåll.** Drätselkammaren har åt gårdsegaren *Matts Helenius* utanordnat en godtgörelse af 200 mk för återstoden af innevarande år för renhållningen af de under senaste sommar planerade andelarna af *Bromsare*, *Skol*, *Allé* och *Packaregatorna* samt *Slotts-gatan* invid den s. k. *Kvarnbacken*.

— **Trävaruutskpeppningen från Wartsala ångsag** var under förliden vecka synnerligen lifvig, omfattande omkring 900 standert planor och batters. *Angaren Assistance* var dag och natt i värksamhet med att utbogsra de trälustade prämarna till de utanför sägen liggande fartygen: finska ångaren *Poseidon*, Göteborgs-ångaren *Alice* och tyska ångaren *Suomi*.

— **Angbåtsmissöden.** Ångsluppen *Levo*, som i söndags på morgonen var på inkommande till Åbo, fick under isforerering i *Kanalen* alla propellerbräden afslagna. Den inbogsrades senare på dagen af "Assistance" till *Chrichtons* verkstad.

W. m. Crichton & Cos aktiebolags nya bogsgerångare, som från *Hangö* hitbiserat skonerstkeppet *Seeja*, hade redan med skeppet hunnit inkomma halfvägs emellan *Beckholmen* och *Kanalen*, då bogsgerångaren under arbetet i isen förlorade sin propeller. Sålvt bogsgerångaren som skeppet blefvo sedermera inbogsrade af ångaren *Assistance*.

— **Angprämen Hanhi**, som vid *Kanalbanken* intagit last af stycke gods, skulle därmed afgå i lördags på aftonen till *Mariehamn*, men då maskinen sattes i gång, råkade den kettning, som förenar rodröt med akterskeppet, lossna samt trassla sig i propellern, som sedermera icke kunde fås att gå rundt. Man nödgades sedan på söndagen anlita dykare för att få kettningen loss. "Hanhi" utgick i går morse till *Mariehamn*.

— **Angaren Stella**, som i dag skulle göra en tur till *Mariehamn*, inbiberade densamma i birst på tillräcklig last samt gick i går i vinterkvarter vid skeppsvarvet.

— **Angare i vinterkvarter i Åbo.** Invid Östra eplanaden: *Salo* och *Ahkerä*; vid kajen emellan sockerbruket och *W. m. Crichtons* verkstad: *Carl von Linné*, *Fredrik Wilhelm* och *Sven Dufva*;

— **Offer för höststormen.** Fyrvaktaren *Gustaf Gustafsson* vid *Jungfrusunds* ledfyrt omkom under segling i stormen senaste tisdags kväll, medan han var ute i tjänsteangelägenheter. Man hade under stormen hört nödropp från sjön, men kunde ingenting göra därvid, och senare träffades *Gustafsson* lik, klädd endast i underkläderna liggande i båten. Antagligen hade olyckshändelsen tillgätt sålunda, att G:s båt kantrat i det hårda vädret och han kommit i vattnet, där han afledt sig, för att operera triare, samt att han sedan fått båten på rätt köl, men frusit ihjäl, lätt klädd som han var.

Gustafsson var omkring 40 år gammal och efterlämnar hustru jämte fyra barn.

— **Angaren Pehr Brahe**, som i söndags kl. 1 e. m. inkom till *Kanalbanken*, medförde från *Lybeck* 37 passagerare och full stycke godsast. Af passagerarna landsteg de flesta i *Hangö*, hit medföljde endast ett 10-tal, bland dem *Angaren* *Finlands* besättning.

— **Angaren** hade under sin senaste färd härifrån till *Lybeck* varit utsatt för ett svårt väder. Vid passerandet af *Dageröd* d. 17 nov. begynte en nordväst storm blåsa upp samtidigt med att hög dyning från sydväst var rådande, hvilken åtsadkom en svår korsjö. Stormen fortfor sedan under d. 18 och 19, men hade efter det fartyget passerat *Arcona*, förändrat riktning till sydväst. I följd af den rådande stormen riskerade befallhavaren icke att d. 19 på aftonen ingå till *Lybeck* utan höll sjön och red ut nattens storm i *Lybecker* bugten. Vid framkosten till *Lybeck* d. 20 nov. erfors, att därstädes allmänt utspredts ett rykte, att *Pehr Brahe* förolyckats.

— **Beviljad arrendeansökning.** Senaten har bifallit bofrättsauktulanten *Vainö Kivis* ansökning att å arrendera *Käänölä* militieboställe i *Hvittis* socken.

— **Folkmängdsförhållandena.** Vid årets mantalsräkning utgjorde folkmängden uti *Ikalis* härad 23,435 män och 23,123 kvinnor.

— **Öfverlått arrende.** Landt-hushållaren *Alfred Ruskan* har medels köpeaffhandling af den 20 sistlidne november af arrendatorn *Gustaf Laurén* tillhandlat sig återstående besittningsrätten till egolotten n:r 4 i *Ylliontinen* hemman i *Raunistula* och har drätselkammaren godkänt nämnda öfverlåttelse.

— **Stadens egolotter.** Inför drätselkammaren förstades den 25 sisl. nov. för tredje gången under innevarande höst auktion i egolotterna nris 15 och 16 utom stadens linjer och gjordes därvid följande anbud: för egolotten ur 15 23,50 hl. spannmål af torparensen *Aug. Tuominen* och för egolotten ur 16 30,50 hl. spannmål af bonden *Vilh. Jaakkola*. Då sannolikt vore, att högre anbud för ifrågakvarande egolotter icke komma att göras, har drätselkammaren beslutit hos stadsfullmäktige tillstyrka anbudens godkännande.

— **Godtgörelse för gatunderhåll.** Drätselkammaren har åt gårdsegaren *Matts Helenius* utanordnat en godtgörelse af 200 mk för återstoden af innevarande år för renhållningen af de under senaste sommar planerade andelarna af *Bromsare*, *Skol*, *Allé* och *Packaregatorna* samt *Slotts-gatan* invid den s. k. *Kvarnbacken*.

också vid bestämmandet af skattörelloppet borde taga hänsyn till det af dr. v. Heideken omnämnda existensminimum, så vore detta en följd af att man hos oss ännu hvarken inom landtdagen eller kommunerna velat taga till tals frågan om progressiv beskattning. Då en sådan emellertid icke här kunde komma till tals, hade tal. häst sett att man vidtogte med en småningom skeende nedsättning af census, till en början till 300 mk, i hvilket fall redan en person med 700 marks inkomst blefve beskattad, men trodde tal. icke att det blefve för honom alltför svårt att betala skatt, åtminstone icke om vid beskattningen följdes en rationellare princip än hittills, sålunda att den som hade en större familj att försörja skulle draga mindre skatt än den som har få eller inga barn. Då det i betraktande af de nu rådande politiska förhållandena under senaste tid tidt och ofta framhållits, att man borde undvika att röra upp det lugn och den enighet, som åtminstone till det yttre råder mellan landets alla medborgare i landet, ville tal. likväl ingalunda yrka för någon nedsättning för denna gång af skattörelloppet, utan förenade sig om magistratsens förslag.

Härmed afslutades diskussionen, hvarmed magistratsens förslag om ett skattörellopp af 400 mk såsom det tyktes enhälligt af stämman godkändes.

Den andra frågan, för huru många år framåt det myss fattade beslutet borde gälla, togs härpå till behandling, och inleddes diskussionen afven nu af dr. v. Heideken, som ansåg någon så stor förändring af förhållandena på orten icke vara att förvänta, att icke beslutet i enligt med magistratsens förslag kunde blifva gällande i fem år, hvarför tal. förordade detta förslag.

Skreddaren *Tuisku* anmärkte, att förhållandena under den senaste 5-års perioden enligt hans tanke i betydlig mån förändrats och antagligen afven framdeles komme att förändras, hvarför tal. föreslog att beslutet skulle gälla endast tre år.

Disponenten *Saarinen* förenade sig om sistnämnda förslag, isynnerhet som någon skada icke vore skedd, afven om frågan togs till tals redan efter tre år.

Äfven dr. *Spoo* förenade sig om en tre-årsperiod, särskildt emedan enligt hvad som erfarits för 1904 års landtdag komme att föreläggas förslag till förändring af rösträttsförhållandena i de ofrälse stånden, och ständernas beslut i denna fråga kunde inverka på bestämningen af skattörelloppet, hvarför staden m. var besökt af endast omkr. 300 personer. Stämman försiggick såsom vanligt inför magistraten, för hvilken liksom för tidningsreferenterne platser blifvit anordnade på estraden, och öppnades af politiebörgmästaren *R. v. Willebrand*, som på svenska och finska språken redogjorde för de frågor, som vid stämman skulle komma till behandling, samt uppläste klämman i magistratsens förslag. En gjord förfrågan, huruvida magistratsens motivering, hvilken redan varit synlig i tidningspressen, afven borde uppläsa, besvarades nekande. Vidare beslöt, att liksom vid föregående stämmor af denna art de på svenska gjorda andragandena skulle i korthet tolkas till finskan, hvarremot någon tolkning från finskan till svenskan icke behöfde ifrågakomma.

Härpå öfvergick stämman till behandling af första frågan om *huru stort belopp af inkomst hädanefter skall motsvara ett skattörellopp*. Ordet begärdes först af doktor *C. v. Heideken*, som förordade magistratsens förslag om bibehållande af den nuvarande grunden för skattörelloppet, en inkomst af 400 mk. Därigenom komme alla medborgare, som hade en inkomst under 800 mk, att vara befriade från kommunalskatt, hvilket syntes tal. rättvist, då 800 marks årsinkomst kunde anses såsom existensminimum eller det lägsta belopp, hvarmed man kunde antaga att en familj på denna ort kunde slå sig ut.

Skreddaren *Tuisku*, som härefter begärde ordet, uttalade såsom sin enskilda åsikt, att den fattigare befolkningen på orten hällre skulle vilja hafva kommunalt inflytande än vara befriad från erlliggande af kommunalskatt, och ehuru han icke väntade att få något understöd, ville han dock föreslå, att skattörelloppet skulle nedsättas till 200 mark.

Doktor *A. R. Spoo* höll ett längre andragande, hvari han framhöll huru ständerna vid stiftandet af kommunalförordningen haft för afsikt att afven de bredaste lagren af befolkningen skulle göras intresserade för de kommunala angelägenheterna och sålunda afven förbereda sig för politisk värksamhet. I praktiken hade dock kommunallagen och dess bestämmningar allt mer och mer blifvit medel för drifvande af partipolitik, och om man

och så vid bestämmandet af skattörelloppet borde taga hänsyn till det af dr. v. Heideken omnämnda existensminimum, så vore detta en följd af att man hos oss ännu hvarken inom landtdagen eller kommunerna velat taga till tals frågan om progressiv beskattning. Då en sådan emellertid icke här kunde komma till tals, hade tal. häst sett att man vidtogte med en småningom skeende nedsättning af census, till en början till 300 mk, i hvilket fall redan en person med 700 marks inkomst blefve beskattad, men trodde tal. icke att det blefve för honom alltför svårt att betala skatt, åtminstone icke om vid beskattningen följdes en rationellare princip än hittills, sålunda att den som hade en större familj att försörja skulle draga mindre skatt än den som har få eller inga barn. Då det i betraktande af de nu rådande politiska förhållandena under senaste tid tidt och ofta framhållits, att man borde undvika att röra upp det lugn och den enighet, som åtminstone till det yttre råder mellan landets alla medborgare i landet, ville tal. likväl ingalunda yrka för någon nedsättning för denna gång af skattörelloppet, utan förenade sig om magistratsens förslag.

Härmed afslutades diskussionen, hvarmed magistratsens förslag om ett skattörellopp af 400 mk såsom det tyktes enhälligt af stämman godkändes.

Den andra frågan, för huru många år framåt det myss fattade beslutet borde gälla, togs härpå till behandling, och inleddes diskussionen afven nu af dr. v. Heideken, som ansåg någon så stor förändring af förhållandena på orten icke vara att förvänta, att icke beslutet i enligt med magistratsens förslag kunde blifva gällande i fem år, hvarför tal. förordade detta förslag.

Skreddaren *Tuisku* anmärkte, att förhållandena under den senaste 5-års perioden enligt hans tanke i betydlig mån förändrats och antagligen afven framdeles komme att förändras, hvarför tal. föreslog att beslutet skulle gälla endast tre år. Disponenten *Saarinen* förenade sig om sistnämnda förslag, isynnerhet som någon skada icke vore skedd, afven om frågan togs till tals redan efter tre år. Äfven dr. *Spoo* förenade sig om en tre-årsperiod, särskildt emedan enligt hvad som erfarits för 1904 års landtdag komme att föreläggas förslag till förändring af rösträttsförhållandena i de ofrälse stånden, och ständernas beslut i denna fråga kunde inverka på bestämningen af skattörelloppet, hvarför staden m. var besökt af endast omkr. 300 personer. Stämman försiggick såsom vanligt inför magistraten, för hvilken liksom för tidningsreferenterne platser blifvit anordnade på estraden, och öppnades af politiebörgmästaren *R. v. Willebrand*, som på svenska och finska språken redogjorde för de frågor, som vid stämman skulle komma till behandling, samt uppläste klämman i magistratsens förslag. En gjord förfrågan, huruvida magistratsens motivering, hvilken redan varit synlig i tidningspressen, afven borde uppläsa, besvarades nekande. Vidare beslöt, att liksom vid föregående stämmor af denna art de på svenska gjorda andragandena skulle i korthet tolkas till finskan, hvarremot någon tolkning från finskan till svenskan icke behöfde ifrågakomma. Härpå öfvergick stämman till behandling af första frågan om *huru stort belopp af inkomst hädanefter skall motsvara ett skattörellopp*. Ordet begärdes först af doktor *C. v. Heideken*, som förordade magistratsens förslag om bibehållande af den nuvarande grunden för skattörelloppet, en inkomst af 400 mk. Därigenom komme alla medborgare, som hade en inkomst under 800 mk, att vara befriade från kommunalskatt, hvilket syntes tal. rättvist, då 800 marks årsinkomst kunde anses såsom existensminimum eller det lägsta belopp, hvarmed man kunde antaga att en familj på denna ort kunde slå sig ut.

Johannes,

tragedi i fem akter och ett förespel af H. Sudermann.

Detta på förhand rätt mycket omtalade stycke har numera tvänne gånger blifvit i Åbo uppfördt. Till det korta omnämmande, vi efter premieren egnade stycket, anse vi oss ega skäl att ännu tillägga några ord. Särskildt hafva vi fast öst vid egendomligt sammanträffande. Att på den första adventsöndagen, då enligt gammal sed i våra kyrkor abbé Voglers „Hosianna“ sjunges, på teatern ett stycke gifves, hvilket afslutas med samma hymn, som betecknar den „nye mästarens“ intåg, har kanske varit mer än en blott tillfällighet. Kyrkan och teatern framstå för de flesta i den nuvarande tiden såsom två oförenliga kontraster, lika oförsönliga som fromheten och världsligheten. Den, som allvarligt öfverväger detta, minnes dock, att teatern hos det folk, som för oss framstår såsom denna konstets skapare, grekerna, stått i mycket nära förhållande till religionen, och att ännu mycket senare, då medeltiden bevitnade den första början till en nyuppspirande dramatik, denna utvecklade sig just ur kyrkans ritual. Hvarför kunde man ej tänka sig, att ännu en gång, då tidens allvar gör sig mäktigt gällande, teatern och kyrkan kunde gå jänmsides hand i hand och söka att värka för utredandet af tidens djupaste, allvarliga: frågor. Vi medgifva, att vår tanke i detta nu kan synas förlagen, men vi tveka dock ej att här uttala den på samma gång vi nämna, att för ögonblicket hos oss väkts af Sudermanns „Johannes“.

Detta mäktiga stycke vill nämligen skildra, huru „Johannes döparen“ mäktigt griper af tanken på den mästare, „som komma skall“, hvars välg han bereder och hvars lära om kärleken han ej fullt kan fatta, på samma gång denna nya lära griper i o och omgestaltar hans eget lif samt gör det tragiskt, i det han intager en alldeles ny ställning gentemot det folk, som omger honom. Författaren har i sitt stycke infört måhända alltför många figurer, hvilka delvis mer döjja än förtydliga hufvudhandlingens, men Johannes' allt tydligare framträdande hänsyn till den kommande mästaren blir dock för en hvar klar. Beredd att trada tillbaka för honom, går han lugn och beredd sin undergång till mötes och dör, ett skenbart offer för Herodias' hat och hennes dotters obsesvarade kärlek.

Vi vilja ej fördjupa oss i styckets enskildheter. Vi veta, att mot dessa åtskilliga anmärkningar kunna göras, men vi afstå från att upporda dem. Vi konstatera, att finska landsortsteatern genom att upptaga stycket velat med sin repertoar förena en dramatisk skapelse af omfattande betydelse och egentligen afsedd för större scener, än dem teatern beträder. (Såsom ett bevis därpå, anför vi, att stycket ej tills dato upptagits på någon svensk scen, ehuru stycket sedan 1898 finnes i tryck, öfversatt till svenskan.) Vi kunna ej säga, att finska landsortsteatern skulle ega krafter att fullt återgifva styckets figurer eller att på scenen framföra det i en fullt värdig uppsättning, men också försöken är aktningvärda och fordringarna hos den publik, för hvilken teatern uppträder, äro ej så stora, att tillfredsställelsen att få se stycket uppfördt på publikens eget språk skulle träd i bakgrunden för begäret att kritisera. Johannes återgifves af hr *Osa*, som tack vare sin egendomliga asketiska apparition och sin doflva röst delvis lyckas rätt väl, men som för det imponerande i Johannes figur eger mindre förutsättningar. Särskildt den kärlek, han väcker hos den glödande *Salome*, blir så godt som oförklarlig. Däremot lyckas han bättre i de scener, som närmare sammanhånga med hans mystiska förhållande till den kommande mästaren. Den unga prinsessan, den lidelsefulla Herodias' trots sin ungdom ännu längre än modern gängna dotter är en mycket svår uppgift. Särskildt hennes uppträdande såsom dansös vid gästbudet i slutakten, där hon dansar för att vinna Johannes döparens hufvud, är ytterst ansvarsfullt. Likaså hennes stora scen med Johannes i den närmast föregående akten. Fru *Ikonen* eger ej den österländska apparition och den glöd som vore nödvändig för att fullt lyckas. Hennes plastik, som flitigt anlitas i de båda nämnda scenerna, är omsorgfullt instuderad, efter modell, som man ej behöfver söka långt borta. Vid en jämförelse med *Lydias* representant i *Björnsöns* kort förut gina „Laboremus“ står förebilden otvetydigt klar för åskådaren. Det är nästan för tidigt att vid ett så ungt skapet bilda en „skola“. Sådant värk kan nog mycket „teater“. Fr. *Martin*, hos hvilken vi i sammanhang härmed vilja anmärka en ofan för långt drifven plastik, är såsom Herodias' förtjänst af ett erkännande för att hon till förmån för *Salome* afstår från sin plastik och väsentligen värkar med andra, naturligare medel. Fr. *Martins* utförande af partiet med det jämförelsevis dämpade spelet, där de hetsiga utbruten så mycket starkare framträda, räknas vi till det bästa i styckets återgifvande vid detta skapel. Hr *Halonens* rutin synes ej tillräcklig

för återgifvandet af Herodes' tvekydiga roll. Hr *Pihlajamäki* gaf ej tillräcklig relief åt *Vitellius*'s slutgenom ej betydliga roll. Bättre framträdde han i sin andra uppgift såsom farisen *Armiä*. Innehafvarne af styckets många andra roller gjorde sin bästa värkan i det effektfulla samspillet, som mycket fördelaktigt vittnar om regissörens arbete. De sceniska anordningarna vore omsorgfullt gjorda och de talrika scenombytena värkställdes med stor skyndsämhet. Äfven kostymerna af förtjänta af erkännande. Svagast värkade rumdekoratorerna, hvilka hade kunnat göras djupare, särskildt i slutakten, som bör spelas med en öppen altan i fonden, i början afskild från scenen genom ett förhänge. I slutscenen, då förhänget bortdrages, synes en utsikt öfver hela staden, ej endast ett tomt fönster. Det är från staden, „hosianna“ brusar in öfver scenen. Intrycket af hela denna slutakt bör blifva vida mer spännande och storartadt. Vid slutaktens fest

Nu inkommet:

Norsk National Anjovis
 "Appetit Anjovis" i tomat sås i ostros.
 "Marinerad Sill"
 "Sill i guld"
 "Caviar"
 "Å i guld."

Oskar Grotell,
 Slottsgatan 17.

tett under ledning af sin kapellmästare, hr Christian Haupt, i hr Wahlroos hem och utförde särskilda musikstycken.

Strax efter kl. 10 infann sig en deputation från stadsfullmäktige för att uppvakta jubilarer. Magister Relander framhöll i ett till herr Wahlroos rikadt tal, huruledes denne under sin mångåriga vistelse därstädes städe med det allmänna bästa för ögonen lifligt deltagit i det kommunala lifvet samt nedlagt betydande förtjänster om stadens utveckling. Sist gav talaren uttryck åt kommunens och fullmäktiges varma tacksamhet för herr Wahlroos' uppförande och energiska värksamhet samt uttalade hoppet, att hr Wahlroos' trots de sextio åren ungdomligt lifliga intresse och oegennyttiga värksamhetslust ännu allt framgent skola komma orten till godo.

Något senare öfverbragte en af hr Wahlroos' talrika umgängesvännar utsedd deputation till jubilarer en praktfull jardiener samt Takanens Aino-staty, medan hr v. Christerson tolkade de känslor af aktning och tillgifvenhet, för hvilka sagda gåvor utgjorde ett matt uttryck.

Vidare inestade sig järnvägsdirektören Wallin och banmästaren Rosehjer, hvilka i järnvägspersonalens vägnar åt hr Wahlroos öfverrättade en synnerligen vacker jardiener, jämte det hr Wallin uttalade järnvägsbetjäningens känslor af högaktning och tacksamhet för hr Wahlroos som ledamot af järnvägsbolagets direktion.

Under dagens lopp fick hr Wahlroos ytterligare i uppvaktningar och telegram från när och fjärran mottaga en mängd bevis på aktningfullt erkännande och varma sympatier.

(O. N.)

Arbetare- och nykterhetsföreningarnes i Vasa valkommitté för uppställande af stadsfullmäktigkandidater, sammankadade i torsdags uti Arbetareföreningarnes lokal. Å mötet, som öppnades af Svenska arbetareförbundets ordförande, lededes förhandlingarna af Arbetets vänners ordförande, baron E. v. Troil. Till först utspann sig därvid en liflig diskussion om huru arbetareintressena vid det snart stundande stadsfullmäktigvalet bist kunde tillvaratas, om en egen ren vallista skulle upprättas eller om föreningarna kunde omfatta andra framtädda listor, af hvilka plats befove beredd för någon af föreningarnes kandidater. Mötet enades slutligen om att hos svenska partiets valkommitté anhölla att få i någon kandidat i den lista, nämnda valkommitté kommer att upprätta. Mötet vägrade visserligen icke hoppas att rum skulle beredas för flere än en kandidat, men emellertid ansågs det välbeträkt att uppställa trenne kandidater. Efter det att särskilda kandidater förelagdes företogs omröstning, hvarvid röster tilldelades hr Styf, Manttä, Nylund, v. Troil, Norderström, Candelin, Strandberg och Pohjonen. Men emedan endast hr Styf stannade i afgjord majoritet anställdes omröstning mellan hr Manttä, Nylund och v. Troil, hvilka därnäst tilldelats lika antal röster. Därvid erhöles hr Manttä och v. Troil röstöfvervik. Således omfattade mötet såsom sina kandidater: skrädderiarbetaren K. Styf, stenarbetaren J. Manttä och hofr. notarien, frih. E. v. Troil. Mötets beslut skulle medelst protokoll utsträgas genom ordföranden delgifvas svenska partiets valkommitté. (Vbl.)

Ungdomsföreningstidningarna. "Ungdomen, organ för ungdomsföreningarna och deras sträfvanen", anmäler sitt utkommande under nästa år. Redaktionen blir densamma som förut, näml. Th. af Reth (ansv.) och J. Klockars. Priset är 1 mk 32 p. för hel årgång på postkontoret.

Den finska ungdomsföreningstidningen "Pyrkijä, Finska ungdomsförbundets organ och utgifven af Sydösterbottiska ungdomsföreningen utkommer såsom förut 1 gång i månaden med ett 32-sidigt häfte. Redaktörer äro Santari Alkio, E. E. Takala, Niilo Mantere och Kauppi Heikki. (Vbl.)

Nobelstiftelsens högtidsdag. Nobelstiftelsens högtidsdag firas tisdagen den 10 nästkommande december kl. 7 e. m. i Musikaliska akademiens stora sal.

Festen inledes med en festouvertyr af Nordman, hvilken utfores af hofkapellet under anförande af förste kapellmästaren Nordqvist. Sedan tal hållits af ordföranden i Nobelstiftelsens styrelse, sjunger en manskör under anförande af musikdirektör Åkerberg "Låt dina portar upp". Därpå följer offentliggörandet af vederbörliga prisutdelningsbeslut: angående Nobelprisen i

Larssons Möbelmagasin.
 Största och mest sorterade lager af möbler, möbelytter, järnsängar, madrasser och kassakåp. 2352

fysik och kemi genom Vetenskapsakademins präsens, Nobelpriset i medicin genom Karolinska institutets rektor och Nobelpriset i literatur genom Svenska akademins ständige sekreterare.

Efter detta tillkännagivande sjuages en kör ur "Vikingarne" af den ofvannämnda manskören.

Högtidligheten afslutas med ett hofkapellet utfores en marsch ur "Orleanska jungfrun" af Söderman under anförande af förste hofkapellmästaren Nordqvist.

Sveriges framtidsland.
 I G. H. T. gifves följande äfven för oss beaktansvärda skildring rörande vårt närmaste västra grannland vid Torneå.

Vårt lands nordligaste trakter ha länge ansetts som ett svenskt Sibirien, hvars inre delar kunde erbjuda ett hem endast åt halvilda nomader och hvars näringslif endast representerades af de vid kusten belägna industriella värken. Men den tid, då en så grundfalsk uppfattning om öfre Norrland började till regeln, är lyckligtvis förbi, och fosterlandsvännerna älskar nu att tänka sig Norrlands bördiga åldalder som det blifvande hemmet för ungdomsskolor från södra Sverige, som vilja vinna egen torfva utan att lämna sitt fosterland, och därför älskar han att kalla detta land för *vårt framtidsland*.

En af de bördigaste, af de mest löftekrika delar af detta framtidsland, som endast väntar på den företagsamare odlarens hand, är den ännu så fåga kända gränsbygden utmed Torneå ält och dess biflöder. Framlingen från mellersta eller södra Sverige, som första gången far upp för älven, häpnar öfver att här under polcirkeln påträffa folkrika byar med ansenliga gårdar, omgifna af åkrar och våldiga gräsmarker. Befolkningen utgöres af en härdig, förnöjsam allmog, som älskar sin hembygd och hvars stolta konservativa gifvit bonden kraitt att motstå frestelserna att, såsom skett och sker i grannlandet Finland, lämna fädernsorden och söka sig ett hem på andra sidan Atlanten.

Men den, som för första gången reser genom dessa trakter, måste också förvånas sig öfver mycket annat, då han finner sig liksom försatt i en svunnen tid. Medan utvecklingen rastlöst pågått därute i den stora världen och det svenska folket ryckt upp bland dem, som bildat framsta ledet vid nationernas täflan på den andliga och materiella kulturens skilda områden tyckes tidens urvärk här inne i den kvavla åldalen ha stått stilla. En utveckling har ju och här försiggätt, men så sakta, att det väl kan anses finnas fog för ett yttrande, som falldes under riksdagens öppnande bekanta resa upp för åldalen sommaren 1900: "Bonden står här med afseende på sättet att sköta sin jord minst 150 år efter sin tid". Här påträffas de mest föråldrade redskap (ännu är plögen för mängden ett okändt redskap, och åkern skötes endast med en primitiv hacka), och själfva brukningsättet visar för öfrigt samma efterblifvenhet. Nu ha visserligen genom agenter värksamhet spridits en del moderna jordbruksskinner och mejeripparater, men då hela planen för jordens skötsel och mejeriprodukternas användning m. m. är densamma, åstadkommes härigenom ingen synnerlig förbättring. Hvad här fattas är icke arbetsfitt, men väl företagsamhet och vakenhet samt nödiga insikter.

Orsaken till detta sakernas tillstånd ligger i öppen dag. Den s. k. finnbygden har länge hållits fullständigt isolerad från det öfriga landet. Till de bristfälliga kommunikationerna kom här språkskillnadens kinesiska mur, som ställt sig emellan alla sträfvanen till andligt utbyte mellan Tornebygden och öfriga Sverige. Till bidragande orsaker bör också räknas en här allmänt utbredd religiös riktning af ensidig partifärg, hvilken trots dess obestridliga förtjänster om folkets sedliga höjning och uppfostran dock icke kan frikännas för en ofta långt driven kulturfientlighet. Under inflytande af en sju månaders lång vinters köld och mörker, arbetande under försakelser af alla slag, hermetiskt afstängd från hvarje väskande impuls utifrån, till större delen under ledning af ett okunnigt och bigott lekmanaförvalde, lefvande under sådana vilkor har Torneallmogon så småningom stannat efter i utvecklingen, tills den nu måhända kan anses som det mest efterblifna jordbrukarestånd i hela Sverige.

En ny tid har nu randats äfven för denna förgångna del af vårt land. Kommunikationsväsendet har stadigt förbättrats, och allt närmare rycker in stambanan som en utsträckt hand fram mot gränsfloden. Äfven för en lättare andlig kommunikation med det öfriga landet har sörts. Skolväsendets raske utveckling under de senaste 15 åren bör här nämnas. Genom inrättandet af de 16 svenska statsskolorna har det

beredts ett tillfälle äfven för den mindre bemedlade att låta sina barn få ej blott en god folkskolebildning, utan och undervisning i riksspråket. De, som besökt någon svensk folkskola, erhålla sin kunskap i svenska språket ytterligare befäst genom konfirmationsläsningen, som för deras räkning anordnas på svenska.

För mera vuxen ungdom bereddets ett nytt tillfälle att förvärfa de kunskaper, som kunna räknas till en god folkbildning, då år 1899 vårt lands nordligaste folkhögskola öppnades. Skolan är belägen i Matarengi, Öfver-Torneå socken, och har namnet Torneåskola. Den har tillkommit på initiativ af öfre Norrlands utveckling i en sund riktning intresserade personer, och medlen för skolans upprättande ha lämnats af en mängd fosterlandsvänner af skilda läger, stånd och intressen och i skilda delar af vårt land.

Till denna skola har samlats ungdomsåväl från svenskatalande som finskatalande socknar förträdesvis inom Torneå och Kalix åldalder. Undervisningen har omfattat de vanliga folkhögskoleämnen, fastän man med hänsyn till här rådande förhållanden lagt synnerligen vikt vid bibringandet af de mera elementära kunskaperna samt af vissa praktiska iärdigheter, som en allmogeman eller kvinna däruppe kan ha användning för i sin hvardagliga gärning. Man har sökt göra eleverna till goda fosterlandsvänner genom att till dem känna vårt folks språk, dess lagar och fria författning, dess öden under gångna tider, utseendet af det land vi bebo o. s. v. Svenskatalande och finskatalande ungdom har här gemensamt undervisats och under en vinters vistelse under samma tak lärt sig att förstå hvarandra och med vänskapens band knyta samman skilda lyder af samma fosterland. De ha lärt sig att älska svensk sång och svensk diktning. Den svenska slöjden har intagit ett viktigt rum i undervisningsschemat, och skolan har äfven erhållit erkännanden för denna undervisningsgren (t. ex. silfvermedalj vid utställningen i Gefle för elevarbeten i manlig och kvinnlig slöjd). För flickorna har vidare anordnats en skolköks- och hushållskurs, hvari de med lust och iver turvis deltagit.

Sedan folkhögskolekursen slutat, stannar en del af de manliga eleverna kvar på skolan, där de under sommarmånaderna deltaga i en jordbrukskurs. För detta ändamål förtogs skolan öfver ett större hemområde (totalt areal 400 hektar, hvaraf 55 hektar gräsmarker och 5 hektar åker). Förvaltningen af skolen hemmanet är anförtrödd åt en sakkunnig agronom, som och leder jordbrukskursen och biträdes af en med norrbottiska jordbruksförhållanden kunnig rättare. Eleverna i ånder denna tid deltaga i alla på skolhemmanet förekommande göromål från jordens beredning på våren till plöjningen och sådens trökning på hösten. Äfven få de här utföra nyodlingsarbeten. Sålunda ha på skolhemmanet med arbetskraft från två sommarkursers elever uppodlats 2,5 hektar af en stor mosse, som från en nästan värdelös sumpmark förvandlats till bördiga åkrar. Ett kommande år skall man börja uppodlingen af de 25 hektar ypperlig odlingsmark, skolan äger på en af de berömda holmarna i Torneå ält, dem denna Sveriges Nilfod årligen vid fjällfloden öfversvämmar och göder med ett lager af fin dy. Dessa holmar utgå af den älfven liggande socknars förnämligast rikedom, och det vore inga ringa ting, om man här vid skolan lyckades praktiskt visa ortens jordbrukare, huru dessa holmar och andra odlingslägenheter rätt böra användas.

Sedan eleverna genomgått denna jordbruks- och odlingskurs, vidtager landmannaskolan, som pågår under vintermånaderna. Nu kan man, hänvisande till erfarenheter, som gjorts under sommarens arbete, bitränga eleverna de teoretiska insikter i landmannamännen, som äro af nöden för bedrifvandet af ett rationellt jordbruk i våra dagar. Men äfven under denna kurs omväxlar bokligt arbete med kropparbete. Sålunda deltaga eleverna i ladugårds- och stallurar samt göromålen i mejeriet; de få på värkstaden lära sig förfärdiga eller laga åkerbrukeredskap, enklare möbler m. m. I svedjan biöringas dem någon vana att umgås med svedens värm; äfven få de i tur och ordning undervisning i hofbeslag.

Då de slutat sin andra kurs vid skolan, kan man anse, att de inhämtat så mycket kunskaper, som de i sin ställning behöfva att börja med. Man kan och hysa det hopp, att vetgirigheten och självvärksamheten väkts till lif och att de bygga vidare på den hos dem lagda grunden. Hvad de nu mest behöfva är något, som endast lifvet kan ge, nämligen eriarheten.

Literatur och konst.

Sjunde promenadkonserterna gifves i dag kl. 1/8 e. m. i Brandkärrshuset under anförande af kapellmästare José Eibenshütte med besattjens biträde af amatörer och Åbo benämnt musikår samt efter följande program:

- 1) Ouverture "Phèdre" (II g.), Massenet; — 2) a) Volksliedchen, a) Märchen (nya). Stråkorkester. Komzak; — 3) Konsert för fagott med orkester (I g.), Weber. a) Adagio, b) Rondo. Herr Max Fuhrmann; — 4) Ett bröllop på landet (II g.), Goldmark. a) Bröllopsmarsch med variationer, b) Brudsång (Intermezzo), c) Serenad (Scherzo), d) I trädgården (Andante), e) Dans (Finale); — 5) Slavisk dans, Dvorak; — 6) Geschichten aus der Wiener Wald. Vals Strauss; — 7) Bojareernas intågsmarsch, Halvorsen.

Finska landsortsteatern upptröfver om onsdag och torsdag d. r. K. Leivos redan vid sällskapets föregående vistelse härstädes gifna stora, delvis till Åbo förlagda historiska dram "Klaus Fleming och Jakob Ilka".

Från allmänhoten.

Vid högmässogudstjänsten i förgår uppträdde en af herr kantor Mikko Inöfvald och ledd kyrkokör, och detta i och för sig på ett utmärkt anslående och högtidligt sätt, bevisande på det evidenta såväl de medvärkandes som ledarens förmåga och kärlek till sin uppgift.

Behovet af god kyrkosång har länge varit kämbart och huru många har ej höjt en vanmäktig beklagandets suck, öfver att intet kunna utträta för förbättrandet af det hittills brukliga, släpande, otrymiska och ojämna sättet för våra psalmers afsjunding i kyrkan. Forsöket att i skolorna införa en rakare och taktfullare koralsång ger ett altför ringa och i alla fall långsamt resultat. Likaså tyckes försöket att leda sången med en röst och orgeln, hvars invecklade tonmassor för ett övrat öra ofta äro egnade att endast blanda bort melodistämman, — stranda mot slentrianen, som vill att församlingen släpar fram ton efter ton utan tanke på någon slags rytma eller musiklang, till pågå för hvarje mera musikaliskt anlagd sinne och öra. Att då och då vid någon af de lättare, mest sjungna psalmer en känsla af befriande jubel kunnat bemäktiga sig kyrkosången äfven under denna dess domningsperiod, må med glädje erkännas, men dessa högtidsstunder utgöra undantag.

Herr Mikko har emellertid — tro vi — fått den rätta synen på sakens kärna och gripit det rätta greppet däri, och detta skall helt säkert, honom själf till heder och glädje, göra en revolution i vår psalmesång. Det är vackert och upplyftande att få höra en öfvad kör i stämmer sjunga en vacker hymn, den församlingen för *åhöra*, men det är tusen gånger förmär att ställa sig som pionier för församlingen och draga denna med uti en kraftigt och stiltrotte sjungen lof- eller böne-sång. Det är detta, som dagens gudstjänst så vackert lade i dagen. Erkännansvärdt härligt har exempelvis många gång likasom nu Hosiana afsjungits och med andakt hörts, men målet för en kyrkokör bör väl främst vara det ofvannämnda: att leda församlingen till enhetligt deltagande. I vår ritual står att församlingen efter syndabekännelsen *sjunga*: "Herre förbarma dig". Denna oförklarligt härliga bön afsjunges emellertid *icke* i vanliga fall — ja, en hel del af församlingen torde knappt veta af att det hörers densamma till, att det är *passande* att sjunga med, ty så mången blick af förvåning, om ej ogillande, i ofta de, som känna sig manade att instämma, då dessa toner ljuda från torgellaktaren. Huru

absurd! Och huru har församlingen kommit att lämna bort denna förmån, detta lefvande deltagande uti gudstjänsten? Samma är förhållandet med afsjundingen af "Amen", "Halleluja" och svaret på prästens: "Herren vare med eder". Vi hålla för att det varit bristen på kraftig ledning och insikt om kyrkogudstjänstens rätta innebörd, som vället ett bortdömande af den i ritualen afsedda lifaktigheten och gemensamheten hos våra församlingar.

Det vi nu, jämte ett uttalande af liflig tacksamhet för herr Mikko's kyrkokör, ville framhålla är, att det må blifva hvar man klart, att vi skola vara alla med, då kören stämmer i med koralerne eller med någon af de församlingen tillhörande sångerna i kyrkan. Här af skall helt säkert framgå en ny friskhet, som skall locka många till tämplet och den gemensamma gudstjänsten.

Att orgeln ej kom i full öfverensstämmelse med sången uti psalmen: "Läfv vill jag Herren", värdade något förvillande, men bör kunna afhjälpas. Det raske tempot kan väl ej vara omöjligt för orgeln att medhålla. Beträffande ps. 2 hade måhända varit lika så godt att tills vidare vidhålla den för brukliga två delade takten, då församlingen är övan vid den tre delade, som visserligen är mera lifaktig, men med afseende å textuttale och ord-accenten i vissa strofer blir olämplig.

— a.

Telegram till Å. T.
 (Genom Finska Telegrambyrån).

Boerkriget.

LONDON, 2 dec. Regeringen har anordnat öfvervakning af invandrare till Sydafrika, emedan talrika personer öfver engelska hamnar anslutit sig till boerne.

Befaradt uppror i portugisiska Ostindien.

LISSABON, 2 dec. Kanonbåten Diu har på väg till Aden erhållit order att begifva sig till Goa, där man befarar uppror af indierna.

Frankrike och Turkiet.

KONSTANTINOPEL, 2 dec. Vid Konstans' första mottagande hos sultanen var man å båda sidor ytterst älskvärd. Affären med krigsfartyget Mouette blef icke omnämnd.

Armeniska oroligheter.

KONSTANTINOPEL, 2 dec. Kringströfvande band hafva besatt det armeniska klostret i Musch. Kurderna hafva i denna trakt öföfvat stora våldsdåd mot armenierne.

Från Kina.

PEKING, 2 dec. Ordningen är här återställd. Från provinsen Tschili

meddelas, att de infödde kristne blifvit ersatta för de förluster de lidit under upproret.

Stor sjöolycka.

SAN FRANCISCO, 2 dec. I följd af dimma sammanstötte passagerarengaren Rofol med ett annat fartyg, med den påföljd att Rofol sjönk. Femtio personer drunknade.

Från Skandinavien.

Begränsningen af timmerfångsten. Sundsvalls posten meddelar: Enligt till ordföranden i Sundsvalls trävaruexportföreningen ingått telegrafiskt meddelande, har till den norska trävaruexportföreningen i Kristiania infordrade uppgifter ingått med anledning af framställt förslag om vidtagande af begränsning i nästkommande års timmerfångst.

Af dessa uppgifter framgår, att samtliga Norges ledande sågverksägare och trävaruexportörer anslutit sig till ifrågakommande begränsning, som beräknas uppgå till 33 procent af innevarande års afvärkning.

Ett minneshäfte öfver Nordenkiöld. Hvar till texten lämnats af en bland den store bortgångens lärjungar, docenten Gunnar Anderson, och den ytterst solida typografiska utstyrelsen bekostats och utförts af Centraltryckeriet, har i dagarne utgifvits i en numererad upplaga på 300 exemplar. Texten utgöres af en samling artiklar, bland hvilka de flesta förut varit synliga i dagspressen, det öfvervägande antalet i Dagens Nyheter. Till denna text har fogats en hel serie Nordenkiöldsporträtt, såväl från hans kraftigaste mannaår som från hans ålders dagar, och därjämte åtskilliga bilder, återgivande märklige episoder ur hans lif eller plåster som stå i sammanhang med hans biograf. Allt detta är infattadt i en typografisk ram som värligen är synnerligen prydd. För omslaget har man som motiv begagnat sig af den kristallvård, åt hvars belygheter den hädangångne forskaren ägnat så mycket af sin tid och sina krafter.

Bland de många minnesgårderna åt Adolf Erik Nordenkiöld intager altså detta häfte en vacker och värdig plats.

Svenska jägarförbundet hade den 29 nov. årssammanträde i restaurang Anglais. Sedan revisionsberättelsen och sekreterarens årsberättelse föredragits beviljades decharge. Jämlikt hittills gällande stadgar har det tillkommit Svenska jägarförbundets ordförande, vice ordförande och sekreterare att innehafva dessa poster äfven inom Svenska jägarförbundets centralafdelning. Dessa funktionärer ha emellertid funnit detta mindre lämpligt och ansett en ändring härutinnan önskvärd. Hsrför erfordras dock ändring af stadgarne, och i afvakten på förslag härom utgöses nu för centralföreningen som t. f. ordförande landshöfding P. Isberg, som t. f. vice ordförande direktör C. G. Holmertz samt som t. f. sekreterare docenten frih. A. Klineköström. Sedan dessa val undangjorts beslöt förbundet att teckna en summa af 100 kr. som bidrag till den byst, hvilken är afsedd att resas i Lund öfver prof. Sven Nilsson, en af Svenska jägarförbundets stiftare. Som Svenska jägarförbundets cen-

Manglade Långor,
Tvättade Brosmer,
Stor och Medel Sey,
 (Gråsidor). 1:ma vara.
 hos
Rudolf Gardberg,
 Nikolaitorget 7. Slottsgatan 16.

OBS!
 "CAFÉ du NORDS" nyremonterade
Biljard 4738

Ytterligare en framstående auktoritets intyg: Difteribakterien dödas af AZYMOL på 1/3 minut, Tyfusbakterien dödas af Azymol på 1/2 minut, Mjeltbrandsbakterien dödas af Azymol på 1/2 minut, Sår- och Varbakterien dödas af Azymol på 1/2 minut. Redan 1/3 proc. AZYMOL hämmade växten af samtliga nämnda bakterier. Köpenhamn den 8 December 1900. V. Stein, professor.

OBS. AZYMOL är det bästa till dagligt bruk för mennens värd, mot smitta, för sårbehandling, eksem, reformar, finnar, hudutslag. 5395 (F.T.A.14'529)

tralafdelning numera har Stockholms län som område för sin värksamhet, anmodades ledamöterna att till styrelsen inkomma med förslag å personer som kunde anses lämpliga att inom större eller mindre områden, häst sokkenvis, vara jaktvårdschefer.

Efter slutade förhandlingar höll konservator Kolthoff ett med stort bifall mottaget föredrag om flyttfågeln.

Från andra land.

Marconi på Newfoundland. Den trådlösa telegrafiens berömda uppfinnare, Marconi, gick den 25 november ombord på en ångare i Liverpool för att begifva sig till Newfoundland, hvarest han ämnar företaga en del intressanta vetenskapliga experiment. Han medför dit två ballonger om 20,000 kubikfots rymd, hvilka skola användas för att uppbåra landstationen. Med ballongen kan denna placeras högre än då man använder maste, och telegraferingen kan sålunda försiggå ostördare. Såsom sjöstation utrustas en ångare med en pol på 120 fots höjd. Ångaren skall styras ut till hals så länge apparaten visar sig ha förbindelse med landstationen. Vårkan af klipptränder och dimma, regionerna för elektriska störringar, hvilka för närvarande utgöra ett af de svåraste hindren för apparaternas säkra värksamhet, komma att undersökas.

Marconi tror icke att det på den trådlösa telegrafiens nuvarande ståndpunkt går att telegrafera på längre afstand än 200, högst 300 engelska mil. Telegrafering öfver oceanen anser han dårligt att tala om ännu så länge.

En uppseendeväckande enlevering har egt rum i Köln. Den 18-åriga dottern till en här bosatt miljonär enleverades af en jurist af mosaiska trosbekännelsen, som icke kunde hoppas att vinna de katolska

niökor förändra och förnya sig och huru deras gamla skuggor kvarstå som om de, likt rastlöse tjänare, återvändit vid kyrkogårdsporten tillbaka till de lefvande.

En fullständigt olika bild bjuder mig det mot söder vända fönstret i mitt rum. Där är staden och hvarje påminnelse om densamma försvunnen. Där utbreder sig den till huset hörande stora skuggrika trädgården. Hvarje gångsteg i den har förblifvit oförändrad. Jag har i minnet bevarat det antal steg med hvilka jag som barn uppstått dem. Endast grenarna hafva öfverallt utbredt sig och buskarna hafva vuxit högre, så att de nu under löftiden bortskymma mycket af det, hvilket jag som barn ännu fritt kunde öfverblicka från det af spindelväf öfverdragna vindfönstret. Isynnerhet en del af min älsklingslekplats på den vidsträta, gröna ång, som begränsar trädgårdens bortersta rand. En lugn, djup, säfomkranad å löper genom den, besuggad af uråldriga, höga almar, hvilka grenar bilda ett helt half. Liksom förr sänder äfven nu aftonsolen en stålglänsande reflex från det lugna vattnet öfver till mig.

Där har en förändring inträffat, dock endast en obetydlig i totalbilden, märkbar kanske endast för mig. I min barndom — och ännu senare — befann sig där en öfver en uppford smal trädalton enligt den förlutna tidens smak, egend till att drömma på i ensamhetens skuggiga halfdunkel. Mina föräldrar gingo dock icke mera dit, och jag fick icke som barn besöka platsen. Balustraden var för låg — och äfven annars, sade min far; några skäl för hans förbud behöfdes ej.

Jag kan från mitt fönster alldeles noga se det ställe där altanen stått. Genom dess försvinnande har det lugna vattnets speglade ljusreflex något förstorats; annars har allt förblifvit fullkomligt oförändradt, äfven den höga, tysta skuggan af gamla trämenen.

föräldrarnas bifall till giftermål. Paret reste till London, och kontrahenterna läto där viga sig, sedan juristen öfvergått till katolska läran. Fadern till den unga fru har i dagarna förklarad sig godkänna det sålunda ingångna äktenskapet.

Amerikanska censuren har strukt en del af ett sensationsdrama, som uppföres i en Music hall i Newyork. I "dramat" uppträdde nämligen presidentörärdaren Cazoloz' egen broder och beskref mordarens afriktning, under det en af aktörerna framstälde den samma pantomimiskt.

Skatter som botgöring. Calcutta har nyligen fått en vattenledning och hvar och en har tillgång till vattenkranarna på gatorna. Många hinduer kände dock betänkligheter, huruvida de skulle kunna dricka vatten, då det äfven begagnades af kristna och muhammedaner och maskinerna, som driva vattenledningsdriften smörjas med fett. "Hindusällskapet" för den eviga religionens upprätthållande" tillträdades och dess visa ledare fälde följande salomoniska dom: Det vore visserligen mot lagen att dricka ur samma källa som de utrognas, men då folket måste betala skatt för vattnet, kunde man anse denna skatt såsom tillräcklig botgöring för brott emot den heliga föreskriften.

Politiska nyheter.

Tyska riksdagen och tulltariffen.

I tisdags sammanträdde tyska riksdagen. Den värsamhet som nu förstår densamma är på ovanligt omfattning och ansvarfull art. Endast behandlingen af tulltariffen kommer att ta ett oerhördt arbete. Man har ju till och med haft sina små funderingar på att göra detta ännu besvärligare än det i sig för sig måste bli genom att använda amendementrätten i rent obstruktionssyfte och dra ut debatten om detta enda ärende öfver hela det kommande året. En skön tanke — för skön kanhända dock för att kunna förverkligas, åtminstone med den effekt som åsyftas och som skulle vara att slippa någon uppsägning af handelsfördragen under de närmaste åren.

Redan i nästa vecka antages första lösningen af förslaget kunna börja och kanske äfven vara afslutad. Troigen kommer sedan en kommission att tillsättas för den närmare behandlingen af förslaget, innan riksdagen i sin helhet tager itu därmed. Man har dock äfven framkastat den tanken att vissa delar af förslaget, däribland landbrukstullarna och bestämmelserna om minimaltullsatser för de fyra förnämsta spannmålslagen, omedelbart skulle förtagas till behandling i plenum. Men härom antagas de agrariska eller åt agrarhållet lutande partierna ej vilja vara med, i synnerhet icke centrumpartiet, där olika riktningar förefinnas, hvilka skulle vara svårare att sammanhålla under plenardiskussionernas större offentlighet.

För att få tariff-förslaget så fort som möjligt afgjordt komma alla andra frågor så vidt sig göra låter att uppskjutas, alla utom en, den om budgeten, som måste vara afgjord till 1 april

nästa år. Debatterna härom komma naturligtvis i hög grad att inkräkta på arbetet med tulltariffen, särskildt som socialdemokraterna enligt bebudande efter vanligheten komma att utbrända sig öfver alla slags allmänna angelägenheter, något som brukat uppta mesta parten af öfverläggningarna om statsregleringen.

Hur lång tid tariff-förslaget nu verkliga kommer att erfordra undandrar sig gifvetvis alla beräkningar. Den ovissheit, som råder härom liksom om de tullpolitiska och handelssekonomiska förhållandena i allmänhet, väcker naturligtvis i mer eller mindre grad tryckande och förstämmande inom alla samhällslager, hvilka intressen de äro hafva, samt på näringslivet i dess helhet, särskildt under nu rådande svåra konjunkturen. Alla torde därför vara enhälliga i den önskan, att det måtte vara öfver så fort som möjligt, för att det ekonomiska livets stadga åter måtte betryggas och framtiden kunna beräknas med större tillförsikt än nu, då man ej vet om det skall bli någon grundlig omhvalfning eller ej. Härtill knyter sig med större intresse än någonsin den rent praktiska detaljfrågan om riksdagens beslutsmässighet. I fråga om representanternas uppfattning af sina plikter i detta afseende synes det nämligen inom tyska parlamentet vara illa ställt, ty inom detta förekommer ofta, att huset icke är beslutsmässigt. För att råda bot härpå har man från olika håll föreslagit införande af riksdagsmannarådet, något som hittills ej förekommit. Regeringen har dock ej visat sig benägen för denna förändring annat än på vissa villkor, enligt hvilka riksdagsmännen för att erhålla afriodens skulle underkasta sig en bestämd kontroll, som gjorde dem likställda med skolpojkar. Detta firer man icke riktigt öfverensstämmande med en folkrepresentans värdighet, och det heter därför på den frissnade sidan: "hållre intet afriode än ett som gifves under så förödmjuckande betingelser".

För några dagar sedan offentliggjordes motiveringen till tulltariff-förslaget. Här betonas med stort eftertryck nödvändigheten af höjda landbrukstullar. I princip förkastas dubbeltariffen. Men för de i handelspolitiskt och ekonomiskt afseende viktigaste satserna förordas den dock. Bristen på arbetskraft och kapital, heter det vidare, har lagt ett hämmande tryck på landbruket och föranlett en strikvan att genom ökad produktionsmängd ersätta den brist som uppstår genom lägre pris. Landbrukarna ha råkat mer och mer i skuld. De ökade tullsatserna ha till uppgift att genom invärkan på priserna inomlunda göra landbrukarna någorlunda betakta för deras produktionskostnader. Några nya skal utom de sedan åratals i prässen diskuterade anföras för öfrigt ej och en utförligare redogörelse för motiveringen är därför öfverflödig.

Konservativa tidningar som Hamburger Nachrichten och andra äro rätt belåtna med densamma, på grund af dess agrarvänliga hållning. Men de liberala uttala sitt missnöje. Särskildt tyckes man här ha väntat sig ett kraftigare härfående af handelsfördragspolitiken. Härom heter det i motiveringen bland annat: "Usiktarna för afslutande af nya handelsfördrag kunna för närvarande ej öfverblickas". Det utlovas dock att underhandlingar om nya fördrag skola inledas i lämplig tid" så snart tariff-frågan funnit sin lösning, och behovet af fördrag erkännes. Det till och med förekommer

en mildt polemisk vändning mot agrarna: "Tyska landbruket kräver för sitt fortbestånd ingalunda att man står från afslutandet af handelsfördrag." Å andra sidan heter det, att "om tullskyddet för de viktigare landbruksprodukterna sättes så att det blir värsamt för en längre tid, och om hänsyn tas till att landbruket, i händelse nya handelsfördrag komma till stånd, får ett tillräckligt tullekydd, så möter det fördragsmässiga ordnandet af Tysklands handelsförbindelser ingen grundad betänklighet". Alltså en antydning om att handelsfördragen tillkomst är beroende på att landbruket får en tillräckligt hög tull.

Demonstrationer i Krakau.

I Krakau hafva lifliga demonstrationer ägt rum till förmån för polackerna i Posen, hvilka äro utsatta för ständiga trakasserier från de preussiska myndigheternas sida. Flere hundra studenter, till hvilka slöt sig en stor folkmassa, drogo härom dagen genom stadens gator, sjungande polska revolutionära sånger. De stannade framför författaren Mickiewic's staty för att bringa honom sin hyllning och hindrade äfven en representation, som en tysk trupp skulle gifva på militärkasinet. Polisen hade stort möda att skingra de demonstrerande, och flere personer blefve arresterade. Den truppa afdelning, som blifvit konisnerad, hade dock icke tillfälle att ingripa.

Deessa demonstrationer hade i främsta rummet framkallats af en händelse i Gnesen i Posen, där barnen vid en folkskola nekat att tala tyska och fått stryk af denna anledning, och deras föräldrar, 21 till antalet, dömdes af civilt domstoll till straff, som växlade mellan ett och två års fängelse.

De polska tidningarna i Galizien innehålla af denna anledning hienkiga artiklar. Författaren Henrik Sienkiewicz uppmärksam i ett öppet bref, offentliggjordt i "Czas", sina landsmän att anordna insamling för de dömdas familjer.

Tidningen "Czas", som är det polska adelpartiets organ, skriver för öfrigt i anledning af demonstrationerna i Galizien: "Det är polska folkets plikt att vända sig mot de preussiska förtrocksarna. Vi måste försöka att bana väg för öfvertygelse, som bekräftas genom Bismarcks afslöjanden i "Hamburger Nachrichten", att Österrikes förbund med Tyskland uteslutande bringar Tyskland fördel. Vi få icke bidraga till Tysklands stärkande i Europa, utan måste i stället efter förmåga sträfva för dess försvagande."

Den polska klubben vid österrikska deputeradekammaren antog vid sitt sammanträde i söndags f. v. enhälligt och under demonstrativa bifallyttringar en resolution, framställd af Abrahamowicz, hvari uttryktes sympati för de i Preussen förföljda polackerna och harm mot deras förtrocksare.

I nästa vecka skall österrikska deputeradekammaren diskutera ett af gammaltyskarnas uppställt boervänligt förslag. Därvid ämnas polska klubben afgifva en förklaring, att polackerna icke hafva någon anledning att demonstrera för boerna, så länge deras egna stamförändring i Preussen behandlas på ett så grymt sätt.

En insamling bland de polska deputerade till förmån för familjerna till de i Gnesen dömda inbragte 1,050 (österrikska) kronor. Bland polackerna i Wien hafva till samma ändamål insamlats 2,000 kr.

Telegram ur senaste post

Franska soldator och stråjkerna.

BERLIN, 29 nov. Från Le Havre meddelas, att en del soldater, tillhörande det 129:e linjefanteriregementet, undertecknat en förklaring, hvari det heter, att de icke kunna besluta sig för att uppträda såsom fiender mot sina bröder, utan ämnas aflossa sina gevär i luften, om man skulle vilja tvinga dem att skjuta på stråjkande bröder.

Polackerna i Tyskland.

BERLIN, 29 nov. Till hävarande tidningar telegraferas från Lemberg, att ett upprop riktats till det galiziska handelsståndet med uppmaning att afbryta all affärsförbindelse med Tyskland samt införa nödvändiga utländska artiklar från England och Frankrike. De köpmän, som icke vilja följa denna uppmaning, hotas med bojkottning.

General Castro har stupat.

NEW-YORK, 29 nov. Från Colon telegraferas: General Castro, som anförde de konservativa i striden vid Barbacon, har stupat i en fäktning vid Bohio Soldado.

Österrikska deputeradekammaren.

WIEN, 29 nov. Vid deputeradekammarens sammanträde i dag meddelade presidenten, att deputeranden Wolf nedlagt sitt mandat.

Väldig petroleumbrand i New York.

LONDON, 29 nov. Till aftontidningarna telegraferas från New York, att vid en eldsåvda i går vid tionde gatan en hög mur störtade ned öfver några Standard oil Company tillhöriga petroleumtankar, hvilka därvid krossades. Oljan strömmade in på brandplatsen, som i ett ögonblick blef ett flammande eldhaf. Den materiella skadan blef betydlig.

Från domstolarna.

Bötfälde för fylleri m. m.

Under november månad har rådstufvurätten härstädes böttat 21 personer för fylleri, 10 för misshandel, 5 för fylleri och oljud, 4 för fylleri och ofog, 3 för fylleri, oljud och motstånd, 3 för fylleri och motstånd, 3 för hindrande af polis i tjänsten, 2 för ofog, 1 för fylleri och misshandel, 1 för hårdt åkande, 1 för hindrande och årekränkning, 1 för årekränkning, 1 för fylleri, oljud och hindrande, 1 för öferdådligt åkande, 1 för undermåliga krafter, 1 för olöfligt beträdande och 1 för oljud.

Desuutom har rådstufvurätten dömt en Viktor Liljelund att för 1:sta gången inbrottsförlås till 2 år i tukthus och 4 års förlust af medborgerligt förtroende, en Walrid Fridolf Waltzer för 2:dra resans stöld till 1 års tukthus och 4 månaders fängelse, en Johan Viktor Littman för medhjälplig stöld till 9 månaders tukthus och 3 års förlust af medborgerligt förtroende, en Gustaf Adolf Lagerlund för 1:sta resans stöld till 4 månaders fängelse och att i 3 år vara förlustig medborger-

I följd af affärens upphörande slutförsäljes handlanden G. A. Lindholms återstående

Manufakturvarulager

under november och december månader till mycket billiga priser. Varulagret innehåller Reslitar, Kravatter och Rosetter med 25 & 40 % rabatt, svarta och kulörta Skinn- och Krimkantbårder, Handskar och Vantar, Dam-Korsettskyddare, Dam- och Herr-Yllestjortor, svarta och kulörta Orenburger hattdukar, Sidenhattdukar, Siden- och Ylleband, Spetsar, Balageuser, Rüscher, alla slags Sidentyger, hvaribland särskildt må nämnas Atlas 1.70 pi och Mervilleux 3.30 per mtr. Allehanda Sy- och Garntygerartiklar, hvita och ljusa Klädningstyger, Krimtyger m. m. 6032

Obs! Hvad prisen beträffar kan ingen konkurrera med verklig realisation.

ligt förtroende och tvänne bröder Alexander Nikolai och Fredrik Ferdinand Nyholm för misshandel, den förre till 1 år och 15 dagars tukthus och den senare till 1 månad och 20 dagars fängelse.

Från poliskammaren

Under november månad anmaldt hittadt och förloradt gods.

Hittadt: 1 högafel, 4 bråkremsar, 1 mindre tunnkran, 1 ökstok, 1 muff, 2 kassaväskor, 1 hästsko, märkt „A. R. N:o 8“, 1 yllehuvdudd, 1 psambok, 1 par glasögon, 1 galosch n:o 12, 1 frunt. handske, 1 lakar, 1 hvit ylle-mössa, 1 presänning, 1 hyrskubbliga, 1 grå barnklaff, 1 sparkstötting, 2 börsar med mindre summor penningar och 2 summor utan börsar.

Förloradt: 1 lillingsreder märkt „A. G.“, 2 par kängöfverläder, 1 silfvet portmoné, märkt „2,000“, inneh. en 20 mks guldsant, 1 guldring märkt „Ida 1889 eller 1887“, 2 dito märkta „O. S. 1899 och O. S. J. M. H. 1899“, 1 frunt. boa, 1 guldklackring märkt „minne af F. H. den 2/993“, 1 hörkur, 2 paraplyer, flere betyg för Dagmar Strengberg, 1 påse med gryt, 1 galosch n:o 7, 1 börs med 6 mk, 1 dito med 30 mk, och 1 dito med 12 & 14 mk.

Handel och sjöfart.

Sjöolyckor.

Georg. Karlshamn, 26 nov. Barken Georg, som med skador anländt hit, skall bogseras till Kolding. Danska Ångaren Dragir har inträffat härstädes för att värtställa bogseringen.

Ocean. Newcastle, 25 nov. Finska skeppet Ocean, som från Australiska kommit på Tynne, har den 18 denes ut Nordsjön under svårt väder förlorat regelpassagen äfvensom sejel m. m. hvarjämte 8 man af besättningen spolats öfver bord, af hvilka likväl 6 räddades, under det 2 drunknade.

Skeppellata

- Dec. Inskärerade: 1 T. A. Mathilde, Lüdke, 722 r.t., Raumo, tr.läst. 2 F. A. Pehr Brahe, Wikström, 324 r.t., Lülebeck, st.gods. 3 F. skepp. Seeja, Isaksson, 363 r.t., Ivitza, salt. Nov. Utklarade: 30 F. A. Bore II, Tengström 469 r.t., Stockholm, diverse. Dec. 1 T. A. Mathilde, Lüdke, 722 r.t., Mala-ga, trä. 2 T. A. Hornsund, Frank, 751 r.t., Helsingfors, tr.läst. 3 Sv. A. Harrington, Perman, 680 r.t., Ghent, trä.

Stockholm, ankomna, 29 nov. Svahn, Ohman, afgånga, 29 nov. Hoppet, Johansson, Finland; — Muisto, Sandell, Finland.

Aegir, Ång af Helsingfors, Lundqvist, anl. 26 nov. t. Lülebeck fr. Kronstad. Beta, lastpr. af Helsingfors, Lundqvist, anl. 26 nov. t. Lülebeck fr. Hangö. Fahrvoth, fg. af Åbo, Lindberg, pass. Noah Bay 10 nov. fr. Tacoma t. Cork. Fenicia, Ång af Wassa, Wallenius, afg. 24 nov. fr. Dartmouth t. Alicante. Glenard, ställg. af Raumo, Enlund, anl. 11 sept. t. Coquimbo fr. Valparaiso. Mercur, bk af Åland, Karlsson, anl. 24 nov. t. Fleetwood fr. Darjen. Pehr Brahe, bk af Lemland, Westerlund, utkl. 13 nov. fr. Chatham (NB) t. Fleetwood.

Kungörelse.

Ördagen den 14 innevarande december kl. 4 e. m. utdelas å sjömanshuset härstädes understöd för senare hälften af detta år åt hjälpbehövande befallhavare och sjöman äfvensom deras enklor och barn; och böra de understödsökande, som häraf önska komma i åtnjutande då eller tidigare anmäla sig, försedda med nödiga intyg öfver medlöshet, läkarebevis öfver sjuklighet eller andra bevis, som kunna tjäna till uppvisning om sökandens lefnadsförhållanden. De understödsökande, hvilka i följd af sjukdom eller annan orsak äro förhindrade att personligen sig infinna för att anhålla om understöd, ega framställa sin anhållan

Tranas Vattenkuranstalt, — mitt emellan Stockholm och Malmö. Året om alla bad (Kneippbad, gytjemassagelbad, Dr. Reiters öfverträdade värmeapparater för sjukliga ledningar m. m. Pris per vecka (äkare, bad, rum, tvätt): i klass från 35 kr.; i klass 21 kr. Begär prospekt! 4569

Daglista.

I dag, tisdag. Rånör å Lån ur Handvärkssektionens i Åbo pensions- och understöds-kassa äfvensom Arsgiftens utbetalas af J. Helander, Hofrättskassan 3. Kl. 10 f. m. och 4 e. m. Manufakturauktion i nya auktionsskammaren, Puolalagatan 5. Kl. 10—11 f. m. Pensioner ur Finska Skolstatens pensionskassa utbetalas i kassans kontor, Svenska lyceets hus. Kl. 10—1 p. d. Åbo läns landhandlars och handvärksarens brandstodsbolags kontor, Rysska kyrkogatan 25, hålles öppet. Kl. 10—2 p. d. Åbo läns brandstodsbolags kontor, Birgersgatan 8, hålles öppet. Kl. 11—1 p. d. Efterkrä utbetalas å kassörskontoret i stationshuset. Kl. 5—6 e. m. Stadsfullmäktiges kanal i stads-huset hålles öppet. Kl. 7/8 e. m. Promoadkoncert i Brandkårenskul. Kl. 8 e. m. Kinematograf-föreläsning i Solenlittetsalen.

I morgon onsdag.

Rånör å Lån ur Handvärkssektionens i Åbo pensions- och understöds-kassa äfvensom Arsgiftens utbetalas af J. Helander, Hofrättskassan 3. Rånör å Lån ur Sjömanshuskassan samt Skepparssektionens pensions- och understöds-kassa utbetalas å sjömanshuskontoret. Kl. 10 f. m. Exekutiv auktion å bättre möbel m. m. i auktionsskammaren. Kl. 10 f. m. och 4 e. m. Manufakturauktion i nya auktionsskammaren, Puolalagatan 5. Kl. 10—11 f. m. Pensioner ur Finska Skolstatens pensionskassa utbetalas i kassans kontor, Svenska lyceets hus. Kl. 10—11 f. m. Finska sjömanpensionsanstalts kontor, Slottsgatan 16, hålles öppet. Kl. 10—11 f. m. Finska Skolstatens pensionskassa kontor, Svenska lyceets hus, hålles öppet. Kl. 10—12 p. d. Myröreniogens magasin, Kaskigatan 6, hålles öppet. Kl. 11 f. m. Bazar till förmån för fröken M. Lindvalls barnhem i K. F. U. K:s lokal, Humlegårdsgatan 7. Kl. 1—2 e. m. Rånör å Lån från fond-r, stående under kommunrådets G. Hoffstedts förvaltning, utbetalas i Lifräntestaltskontor. Kl. 4—5 e. m. Lifräntestaltskontors kontor, Eriksgatan 13, hålles öppet. På samma tid utbetalas vid Årens brädd förfallna lifräntor äfvensom emottagas insatser och fyllnadsbetalningar. Kl. 6 e. m. Stadsfullmäktige sammanträda i stads-huset. Kl. 6—7 e. m. Uppbjörd till utbetalningar från ecklesiastikstyrelsens äske och pupill-kassa värtstallas i domkapitlets ämbetsrum. Kl. 7/8 e. m. Teaterföreläsning: „Jakko Ilkka ja Klaus Fleming“.

Annonserade angbåtsturer.

Onsdagen den 4 dec. Till Mariehamn, ÅLAND kl. 9 f. m. Till Stockholm via Mariehamn, BORE II kl. 11 e. m.

Bantåg afgå: (Åbo tid.)

Godståg kl. 6.15 f. m. (medför icke passagerare). Blandadt tåg kl. 6 f. m. till Forsa, Tojala, Tammerfors, Björneborg, Raumo, Wassa och Jyväskylä. Fostjåk tåg kl. 9.50 f. m. till Sala, Karis, Ekensås och Hangö. Fostjåk tåg kl. 10.20 f. m. till Forsa, Tojala, Tammerfors, Helsingfors, Lahti och Kotka. Fostjåk tåg kl. 12.50 e. m. till Sala, Karis och Helsingfors. Fostjåk kl. 2.15 e. m. till Tojala, Tammerfors, Björneborg, Borgå och Helsingfors. Fostjåk kl. 4.15 e. m. till Forsa, Tojala, Tammerfors, Jyväskylä, Wassa, Jakobstad, Brahestad, Uleåborg, Lahti, Fredrikshamn, St. Michel, Kuopio, Williamstrand, Wiborg, Sordavala, Joensuu och St. Petersburg. Blandadt tåg kl. 6 e. m. till Sala och Karis.

Bantåg ankomma: (Åbo tid)

Blandadt tåg kl. 8.50 f. m. från Salo. Blandadt tåg kl. 9.20 f. m. från Humppila. Fostjåk kl. 11.21 f. m. från St. Petersburg, Wiborg, Joensuu, Sordavala, Williamstrand, Kuopio, St. Michel, Kotka, Fredrikshamn, Lahti, Uleåborg, Brahestad, Jakobstad, Wassa, Tammerfors, Tojala och Forsa. Godståg kl. 3.32 e. m. (medför icke passagerare). Fostjåk kl. 3.50 e. m. från Helsingfors Borgå, Tammerfors, Tojala och Forsa. Fostjåk kl. 5.15 e. m. från Helsingfors, Karis och Salo. Fostjåk kl. 8.20 e. m. från Hangö, Ekensås, Karis och Salo. Fostjåk kl. 10.12 e. m. från Helsingfors, Borgå, Wassa, Jyväskylä, Björneborg, Raumo, Tammerfors och Tojala.

Fraktgods afsedt att beföras å Åbo-Karisbanan bör vara inkommande före kl. 11 f. m.

Igods afsedt att afståndas med posttügen bör vara inkommande senast 1 timme före tågens afgång. Paketer afsedt att afgå med posttügen bör inkommande senast en half timme före tågens afgång. Fraktgods afsedt att afgå med godståget bör vara inkommande före kl. 1 e. m. föregående dag.

Godsexpeditionerna öppnhållas alla söndagdar från kl. 8 f. m. till 2 e. m. och från kl. 4 till 6 e. m. Sön- och helgdagar är godsexpeditionen tillgänglig från kl. 9 till 10 f. m., då endast snar försämnung underkastad gods mottages.

Paketexpeditionerna öppnhållas alla söndagdar från kl. 8 f. m. till 2 e. m. och från kl. 4 till 6 e. m. Sön- och helgdagar är paketkontoret tillgängligt från kl. 11.20 till 12.20 p. d., då endast snar försämnung underkastad gods mottages.

Åbo Tidnings Tryckeri-Aktiebolag.

18

skogsranden, som i fredlig halfcirkel omsluter för min blick min gröna barndomsbild.

Det är i dag en juni eftermiddag, solhet och ljudlös så långt min blick når. En humla allena surrar nu och då förbi mitt öppna åf söder belagna fönster och afbryter för några ögonblick tystnaden. En stor guldrön skalbagge genomskär luften. I trädgården dofta de tunga syrenblåsarna, medan hvita snöbollar, guldgren och törnrosor binda tillasammans kompakta, lysande färgmassor emellan det gröna löfverket. Från den i djup skugga liggande marken lyser här och hvar upp en röd tulpan likt ett glödande ljus. Den står orörlig och som om den vore en trollstaf, hvilken kommer att hvad den mellan himmel och jord berör att förstummas och stelna. Insekterna allena surra omkring, dock half som i drömmen. Alldeles så var det äfven, när jag för sista gången försökte att med en måjvel utgräva den mörka trädkilen ur det grå brädgolvets kvisthåll. Jag ser ned på skrämnarna i den förgäfvne bearbetade hårda proppen; nu sträcker jag ovilkörligt upp huvudet och lyssnar. Är det ett minne, en vana, som tvingar mitt huvud uppåt och spänner min hörsel?

Ja äfven detta är gammalt liksom allt annat, liksom jag själf, gammalt och underbart. Nästan så långt jag kan tänka tillbaka har det suttit här bredvid mig, likt en osynlig, gåtolik gestalt; om jag ville gifva det ett namn, egde jag intet annat ord därför än: likt en del af mig själf, ett andra jag, som öfvergifvit min kropp utan att taga med af den något annat än ett oförklarligt något, en enda skalfvande fiber af min själ. Det var ej alltid tillstädes — icke så som späkena i allmänhet inställa sig, när stormen ryter ute, åska och regnbyar braka och fylla vinterkvällarna med andehamn. Blott under heta, dödelugna sommar dagar som i dag kom det smygande och satte sig bredvid mig, och jag kände huru mitt öra lyssnande trängde genom det molniga huset. Det var ett spöke, mitt bjutande hjerta sade mig det; jag fruktade för inga andra, men för detta ryste jag. För

19

ungdå det flögo mina ögon hastigare öfver boken eller min penna öfver bladet, men det stannade kvar, och jag måste lyssna. Jag viste icke hvad det ville af mig, men allt ängstfullare, besinningslösaare lyssnade jag. Min tankeförmåga svek mig och upplöste sig i en enda mål- och namnlös fruktan för att ett plötsligt gällt skri skulle midt i den soliga, ljudlösa stillheten tona genom huset — hvarför? jag fick ej svar därpå. Men ett skrik — och inför det störtade solen ned från den blå azurn och slocknade.

Och ängsten steg mig upp åt huvudet, den var lik vansinnets osynliga hand, sträckande sig från mitt spanande öra ända upp till hjärnan, och jag störtade andlös ned från vindtrappan, med spöket, hvilket jag ville undfly, vid min sida. Numera fruktat jag det icke; äfven det är förgånget. Moltyst ligger hela huset, liksom världen därute, men äfven om solen ginge i sär och fölle ned från himmelen, hvarför skulle det förskräcka mig? Jag skulle säga: Transeat cum ceteris!

Af gammal vana har mitt öra, manadt af förgångna minnen, lyssnande spänts. Det tvingar min hand att sträcka sig efter de redan halft glömda blad, som innehålla korta anteckningar ur min en ungdomsväns lefnadshistoria. Ungefär ett decennium har förgått sedan jag en dag nedskref dem ofslutade. Jag vill i dag återigen genomläsa dem och tillägga slutet; det är en juni eftermiddag, som lämpar sig därtil.

Han hette Georg Rodewald, hans familj, som sedan flere århundraden stått inskrifven i stadens böcker såsom bosatt härstädes, tillhörde patricierklättern och egde en ansenlig förmögenhet, hvilken enligt en gammal tradition sammanhänge med hans namn, liksom detta härleddes sitt ursprung från nedhuggandet och uppbudet af en sumpig skog. Hans fader, en mångbegåfvad, men tillika lugn och besinningsfull man, intog i nära tre årtionden som stadens syndikus en framstående ställning i sin fädernestad. När döden plötsligt bortryckte honom öfverlystades enligt små samhällens vana det förtroende och

jag fruktade för inga andra, men för detta ryste jag. För